Europeiska unionens
officiella tidning

C 382

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextionde årgången

13 november 2017

Innehållsförteckning

IV *Upplysningar*

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2017/C 382/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

Tribunalen

2017/C 382/02 Domarnas indelning på avdelningarna 2

V *Yttranden*

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2017/C 382/03 Mål C-591/14: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien (Fördragsbrott — Statligt stöd — Beslut 2011/678/EU — Statligt stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur — Stöd som är oförenligt med den inre marknaden — Skyldighet att återkräva stöd — Underlåtelse att verkställa) 5

2017/C 382/04 Mål C-320/15: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 14 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland (Fördragsbrott — Direktiv 91/271/EEG — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Artikel 4.1 och 4.3 — Sekundär rening eller motsvarande rening) 6

SV

Vissa uppgifter i denna utgåva kan inte längre lämnas ut p.g.a. skyddet av personuppgifter. En ny giltig version har därför publicerats.

2017/C 382/05 Mål C-329/15: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – ENEA S.A. mot Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Begreppet ”stöd som lämnats av staten eller med statliga medel” — Skyldighet för ett aktiebolag inom energisektorn, som i sin helhet ägs av staten, att förvärva el som producerats samtidigt som det producerats värme) 6

2017/C 382/06 Mål C-552/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Irland (Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Motorfordon — Uthyrning eller leasing av ett motorfordon genom en person med hemvist i en medlemsstat från en leverantör som är etablerad i en annan medlemsstat — Registreringsskatt — Uttag av hela skatten vid registreringstidpunkten — Villkor för återbetalning av skatten — Proportionalitet) 7

2017/C 382/07 Mål C-569/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Tillämpning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Fastställande av tillämplig lagstiftning — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 14.2 b i — Person som normalt arbetar i två eller flera medlemsstater — Person som är anställd i en medlemsstat och som utövar verksamhet som anställd i en annan medlemsstat under en tremånaders obetald ledighet) 8

2017/C 382/08 Mål C-570/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën (Begäran om förhandsavgörande — Tillämpning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Fastställande av tillämplig lagstiftning — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 14.2 b i — Person som normalt arbetar i två eller flera medlemsstater — Person som är anställd i en medlemsstat och som utövar en del av sin verksamhet som anställd i bosättningsmedlemsstaten) 8

2017/C 382/09 Förenade målen C-588/15 P och C-622/15 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 14 september 2017 – LG Electronics, Inc mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Världsmarknaden för bildrör för tv-apparater och datorskärmar — Avtal och samordnade förfaranden om priser, uppdelning av marknader och kunder, och begränsning av produktion — Rätten till försvar — Meddelandet om invändningar har endast skickats till moderbolagen till ett gemensamt företag och inte till det sistnämnda företaget — Böter — Riktlinjer för beräkning av böter (2006) — Punkt 13 — Fastställande av försäljningsvärdet av försäljning som har ett samband med överträdelsen — Koncernintern försäljning av den berörda produkten utanför Europeiska ekonomiska samarbetsorådet (EES) — Beaktande av försäljning av slutprodukter i vilka den berörda produkten införlivats inom EES — Likabehandling) 9

2017/C 382/10 Mål C-589/15 P: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 september 2017 – Alexios Anagnostakis mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Institutionell rätt — Europeiskt medborgarinitiativ, i vilket Europeiska kommissionen uppmanas att lägga fram ett lagförslag om avskrivande av statsskulden för de medlemsstater som befinner sig i nöd — Registreringsansökan — Avslag av kommissionen — Uppenbart att kommissionen inte tilldelats någon befogenhet — Förordning (EU) nr 211/2011 — Artikel 4.2 b — Motiveringsskyldighet — Artikel 122 FEUF — Artikel 136 FEUF — Åsidosättande) 10

2017/C 382/11 Mål C-628/15: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Förenade kungariket) – The Trustees of the BT Pension Scheme mot Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artikel 63 FEUF — Tillämpningsområde — En medlemsstats skattelagstiftning — Bolagsskatt — Skattetillgodohavande — Pensionsfonder — Aktieägare som inte är skattskyldiga för investeringsinkomster nekas skattetillgodohavande för utdelning härrörande från utländsk inkomst — Tolkning av domen av den 12 december 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, EU:C:2006:774) — Skattetillgodohavande som hållits inne rättsstridigt — Rättsmedel) 10

2017/C 382/12 Mål C-646/15: Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Förenade Konungariket) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Begäran om förhandsavgörande — Direkt beskattning — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för kapital — Trust — Trustees — Andra juridiska personer — Begrepp — Skatt på värdeökningar av egendom i en trust med anledning av att trustees flyttar sin skatterättsliga hemvist till en annan medlemsstat — Fastställande av beskattningsbeloppet vid tidpunkten för flytten — Omedelbar uppbörd av skatten — Motivering — Proportionalitet) 11

2017/C 382/13 Mål C-648/15: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 september 2017 – Republiken Österrike mot Förbundsrepubliken Tyskland (Artikel 273 FEUF — Tvist mellan medlemsstater som hänskjutits till domstolen enligt ett särskilt avtal — Beskattning — Bilateralt skatteavtal — Beskattning av ränta på värdepapper — Begreppet "fordringar med vinstandelsinslag") 12

2017/C 382/14 Förenade målen C-673/15 P – C-676/15 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 20 september 2017 – The Tea Board mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Delta Lingerie (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Ord- och figurmärken innehållande ordelementet darjeeling eller darjeeling collection de lingerie — Invändning från innehavaren av EU-kollektivmärken — Kollektivmärken som utgörs av den geografiska ursprungsbeteckningen Darjeeling — Artikel 66.2 — Grundläggande funktion — Konflikt med ansökningar om individuella varumärken — Risk för förväxling — Begrepp — Varu- eller tjänsteslagslikhet — Bedömningskriterier — Artikel 8.5) 13

2017/C 382/15 Mål C-18/16: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nederländerna) – K. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie (Begäran om förhandsavgörande — Normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd — Direktiv 2013/32/EU — Artikel 9 — Rätt att stanna kvar i en medlemsstat under tiden ansökan prövas — Direktiv 2013/33/EU — Artikel 8.3 första stycket a och b — Förvar — Kontroll av identitet eller nationalitet — Kontroll av faktorer som ansökan om internationellt skydd grundas på — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 6 och 52 — Begränsning — Proportionalitet) 13

2017/C 382/16 Mål C-56/16 P: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 – Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) mot Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, Bruichladdich Distillery Co.Ltd (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 8.4, 53.1 c och 53.2 d — EU-ordmärket PORT CHARLOTTE — Ansökan om ogiltighetsförklaring av detta varumärke — Skydd för de äldre ursprungsbeteckningarna "Porto" och "Port" enligt förordning (EG) nr 1234/2007 och nationell rätt — Huruvida skyddet för dessa ursprungsbeteckningar är uttömmande — Artikel 118m i förordning (EG) nr 1234/2007 — Begreppen bruk av och anspelning på den skyddade ursprungsbeteckningen) 14

2017/C 382/17 Mål C-60/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Sverige) – Mohammad Khir Amayry mot Migrationsverket (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelands-medborgare — Artikel 28 — Förvar av en sökande av internationellt skydd inför en överföring till den ansvariga medlemsstaten — Frist för att verkställa överföringen — Längsta tiden för hållande i förvar — Beräkning — Godtagande av framställan om återtagande innan personen i fråga tagits i förvar — Avbrytande av verkställigheten av beslutet om överföring) 15

2017/C 382/18 Mål C-111/16: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Udine – Italien) – brottmål mot Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga (Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Genetiskt modifierade livsmedel och foder — Nödåtgärder — Nationell åtgärd som syftar till att förbjuda odling av den genetiskt modifierade majssorten MON 810 — Vidmakthållande eller förnyelse av åtgärden — Förordning (EG) nr 1829/2003 — Artikel 34 — Förordning (EG) nr 178/2002 — Artiklarna 53 och 54 — Villkor för tillämpning — Försiktighetsprincipen) 16

2017/C 382/19 Mål C-132/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia mot "Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments" EOOD (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 26.1 b, 168 och 176 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Tjänster för uppförande eller förbättring av fast egendom som tillhör tredje man — Tredje mans och den beskattningsbara personens användning av tjänsterna — Tillhandahållande av tjänst till tredje man utan ersättning — Bokföring av kostnaderna för de utförda tjänsterna som en del av den beskattningsbara personens allmänna omkostnader — Huruvida det finns ett direkt och omedelbart samband med den beskattningsbara personens ekonomiska verksamhet) 17

2017/C 382/20 Förenade målen C-168/16 och C-169/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Mons – Beligen) – Sandra Nogueira m.fl. mot Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar mot Ryanair Designated Activity Company, tidigare Ryanair Ltd (C-169/16) (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet — Behörighet vid tvister om anställningsavtal — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 19 led 2 a — Begreppet "den ort där arbetstagaren vanligtvis utför … sitt arbete" — Luftfartsbranschen — Kabinpersonal — Förordning (EEG) nr 3922/91 — Begreppet "stationeringsort") 17

2017/C 382/21 Mål C-177/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – Autortiesību un komunicēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība mot Konkurences padome (Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Artikel 102 FEUF — Missbruk av dominerande ställning — Begreppet oskäligt pris — Avgifter som tas ut av en organisation för kollektiv förvaltning av upphovsrätt — Jämförelse med de taxor som tillämpas i andra medlemsstater — Val av referensmedlemsstater — Kriterier för bedömning av priserna — Böternas beräkning) 18

2017/C 382/22 Mål C-183/16 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2017 – Tilly-Sabco SAS mot Europiska kommissionen, Doux SA (Överklagande — Jordbruk — Fjäderfäkött — Djupfryst kyckling — Exportbidrag — Genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 genom vilken exportbidragen fastställs till noll euro — Lagenlighet — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Artiklarna 162 och 164 — Exportbidragens syfte och art — Kriterier för att fastställa exportbidragens storlek — Huruvida generaldirektören för generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdens utveckling haft befogenhet att underteckna den omtvistade förordningen — Maktmissbruk — "Kommittologi" — Förordning (EU) nr 182/2011 — Artikel 3.3 — Samråd med förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket — Utkastet till genomförandeförordning har överlämnats under förvaltningskommitténs möte — Huruvida tidsfristerna har iakttagits — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Ogiltigförklaring samtidigt som den ogiltigförklarade rättsaktens verkningar ska bestå) 19

2017/C 382/23 Mål C-184/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis – Grekland) – Ovidiu-Mihaita Petrea mot Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/38/EG — Direktiv 2008/115/EG — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — En medborgare i en medlemsstat uppehåller sig i en annan medlemsstat trots ett förbud att resa in i denna stat — Lagligheten av ett beslut om återkallelse av ett bevis om registrering och av ett andra beslut om avlägsnande från territoriet — Möjlighet att undantagsvis med framgång göra gällande att ett tidigare beslut är olagligt — Översättningsskyldighet) 20

2017/C 382/24 Mål C-186/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Oradea – Rumänien) – Ruxandra Paula Andriciuc m.fl. mot Banca Românească SA (Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal — Artiklarna 3.1 och 4.2 — Bedömning av avtalsvillkorens oskälighet — Kreditavtal ingånget i utländsk valuta — Valutarisken ligger uteslutande på konsumenten — Betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet — Tidpunkt då obalansen ska bedömas — Räckvidd av begreppet att avtalsvillkor ska vara "klart och begripligt formulerade" — Omfattning av den information som banken ska lämna) 21

2017/C 382/25 Förenade målen C-215/16, C-216/16, C-220/16 och C-221/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16) mot Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Elektricitet från vindkraft — Direktiv 2009/28/EU — Främjande av användningen av energi från förnybara källor — Artikel 2, andra stycket, k — Stödsystem — Artikel 13.1, andra stycket, e — Administrativa avgifter — Direktiv 2008/118/EG — Allmänna regler för punktskatt — Artikel 1.2 — Indirekta skatter för särskilda ändamål — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 4 — Minimal energibeskattning — Skatt på vindkraftverk som producerar elektricitet) 22

2017/C 382/26 Mål C-223/16: Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Casertana Costruzioni Srl mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Agenzia Regionale Campana per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S. (Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 47.2 och artikel 48.3 — Anbudsgivare som åberopar andra enheters kapacitet i syfte att uppfylla den upphandlande myndighetens krav — Sådana enheters förlust av nödvändig kapacitet — Nationell lagstiftning som föreskriver att anbudsgivaren ska uteslutas från upphandlingsförfarandet och att en konkurrent ska tilldelas kontraktet) 23

2017/C 382/27 Mål C-300/16 P: Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Frucona Košice a.s. (Överklagande — Statligt stöd — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Kriteriet privat borgenär — Villkor för tillämpning — Tillämpning — Europeiska kommissionens utredningsansvar) 24

2017/C 382/28 Mål C-350/16 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 september 2017 – Salvatore Aniello Pappalardo m.fl. mot Europeiska kommissionen (Överklagande — Gemensamma fiskeripolitiken — Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Ansökan om ersättning — Förordning (EG) nr 530/2008 — Kommissionens nödåtgärder — Tillräckligt klart åsidosättande av en rättsregel — Möjlighet att göra detta åsidosättande gällande — Icke-diskrimineringsprincipen — Rättskraft) 24

2017/C 382/29 Mål C-503/16: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Évora – Portugal) – Luís Isidro Delgado Mendes mot Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA (Begäran om förhandsavgörande — Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiven 72/166/EEG, 84/5/EEG, 90/232/EEG och 2009/103/EG — Stöld av ett fordon — Trafikolycka — Personskador och sakskador som den försäkrade ägaren av fordonet har lidit såsom fotgängare — Civilrättsligt ansvar — Ersättning — Den obligatoriska försäkringens omfattning — Undantagsvillkor — Nationell lagstiftning undantar den försäkrade ägaren av fordonet från rätten till ersättning från försäkringen — Förenligheten med dessa direktiv — Uttrycket tredje man som orsakats skada) 25

2017/C 382/30 Mål C-158/17 P: Överklagande ingett den 29 mars 2017 av Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 januari 2017 i mål T-187/16, Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet 26

2017/C 382/31 Mål C-188/17 P: Överklagande ingett den 12 april 2017 av Salvo Asenov Todorov av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 mars 2017 i mål T-839/16, Todorov mot Europeiska unionens domstol 26

2017/C 382/32 Mål C-245/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11 maj 2017 – Pedro Viejobueno Ibáñez och Emilia de la Vara González mot Consejería de Educación de Castilla-La Mancha 26

2017/C 382/33 Mål C-321/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Nivelles (Belgien) den 29 maj 2017 – OJ (*) mot Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres) 27

2017/C 382/34 Mål C-437/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 19 juli 2017 – Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH mot EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH 28

2017/C 382/35 Mål C-448/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 25 juli 2017 – EOS KSI Slovensko s.r.o. mot Ján Danko, Margita Jalčová 28

2017/C 382/36 Mål C-469/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 4 augusti 2017 – Funke Medien NRW GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland 30

2017/C 382/37 Mål C-473/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 2 augusti 2017 – Repsol Butano S.A. mot Administración del Estado 31

2017/C 382/38 Mål C-474/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgerichts (Tyskland) den 8 augusti 2017 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Sociedad de Transportes SA 31

2017/C 382/39 Mål C-480/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 9 augusti 2017 – Frank Montag mot Finanzamt Köln-Mitte 32

2017/C 382/40 Mål C-513/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 22 augusti 2017 – Bötesförfarande mot Josef Baumgartner 33

2017/C 382/41 Mål C-521/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 1 september 2017 – c.v. SNB-REACT u. a. mot Deepak Mehta 34

2017/C 382/42 Mål C-564/17: Talan väckt den 25 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien 34

2017/C 382/43 Mål C-574/17 P: Överklagande ingett den 19 juli 2017 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 28 september 2017 i mål T- 752/14, Combaro SA mot Europeiska kommissionen 35

Tribunalen

2017/C 382/44 Mål T-138/15: Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Aanbestedingskalender m.fl. mot kommissionen (Statliga stöd — Finansieringsåtgärder som beviljats av nederländska myndigheter för att skapa och införa plattformen TenderNed om e-upphandling — Beslut i vilket det fastställs att det inte är fråga om statligt stöd — Icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse) 37

2017/C 382/45 Mål T-411/15: Tribunalens dom av den 4 oktober 2017 – Gappol Marzena Porczyńska mot EUIPO – Gap (ITM) (GAPPOL) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket GAPPOL — Det äldre EU-ordmärket GAP — Anslutningsöverklagande — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Renommé — Otillbörlig fördel dras av särskiljningsförmåga eller renommé — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001)) 38

2017/C 382/46 Mål T-695/15: Tribunalens dom av den 3 oktober 2017 – BMB mot EUIPO – Ferrero (Godisbehållare) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som föreställer en godisbehållare — Äldre tredimensionellt internationellt varumärke — Formen av en standardbehållare som kan fyllas med godis — Förväxlingsrisk — Tillämpning av nationell rätt — Artikel 25.1 e i förordning (EG) nr 6/2002 — Artiklarna 62 och 63.1 i förordning nr 6/2002) . . . 39

2017/C 382/47 Mål T-765/15: Tribunalens dom av den 27 september 2017 – BelTechExport mot rådet (Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder mot Vitryssland — Frysning av tillgångar — Upphävande av åtgärder — Motiveringsskyldighet — Rätten till försvar — Rätten att yttra sig — Oriktig bedömning) 39

2017/C 382/48 Mål T-206/16: Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Bodegas Verdúguez mot EUIPO (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TRES TOROS 3 — Absolut registreringshinder — Varumärke för ett vin innehållande geografiska beteckningar — Artikel 7.1 j i förordning (EG) nr 207/2009) 40

2017/C 382/49 Mål T-453/16: Tribunalens dom av den 3 oktober 2017 – Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 mot EUIPO – 520 Barcode Hellas (520Barcode Hellas) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket 520Barcode Hellas — Relativt registreringshinder — Artikel 8.4 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning (EU) 2017/1001) — Identifiering av beskaffenheten hos det motstående kännetecknet — Ett annat äldre kännetecken 520 — Identifiering av de varor och tjänster som utgör grunden för invändningen) 41

2017/C 382/50 Förenade målen T-495/16 RENV I och T-496/16 RENV II: Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Hristov mot kommissionen och EMA (Personalmål — Utnämning — Tjänst som verkställande direktör för en tillsynsmyndighet — EMA — Förfarande för val och utnämning — Den förberedande urvalskommitténs sammansättning — Opartiskhet — Utvärderingskriterier — Tillsättning av en annan sökande — Rättskraft) 42

2017/C 382/51 Mål T-562/16: Tribunalens dom av den 26 september 2017 – Hanschmann mot Europol (Personalmål — Europol — Beslut att inte förlänga ett avtal — Beslut att inte erbjuda en tillsvidareanställning — Skadestånd — Ogiltigförklaring beslutad av personaldomstolen — Åtgärder för att följa domarna i målen F-27/09 och F-104/12) 42

2017/C 382/52 Mål T-563/16: Tribunalens dom av den 26 september 2017 – Knöll mot Europol (Personalmål — Europol — Beslut att inte förlänga ett avtal — Vägran att ingå ett avtal om tillsvidareanställning — Ersättning — Ogiltigförklaring av personaldomstolen — Genomförande av domar i målen F-44/09 och F-105/12) 43

2017/C 382/53 Mål T-717/16: Tribunalens dom av den 26 september 2017 – Waldhausen mot EUIPO (Återgivning av silhuetten av ett hästhuvud) (EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke föreställande silhuetten av ett hästhuvud — Relativt registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009) 44

2017/C 382/54 Mål T-755/16: Tribunalens dom av den 26 september 2017 – La Rocca mot EUIPO (Take your time Pay After) (EU-varumärke — Ansökan om registrering av figurmärket Take your time Pay After som EU-varumärke — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009) 44

2017/C 382/55 Mål T-779/16: Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Rühland mot EUIPO – 8 seasons design (Stjärnformad lampa) (Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning föreställande en stjärnformad lampa — Äldre gemenskapsformgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel — Olika helhetsintryck — Artikel 6 och artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002) 45

2017/C 382/56 Mål T-153/17: Talan väckt den 30 september 2017 – FV mot rådet 45

2017/C 382/57 Mål T-521/17: Talan väckt den 6 augusti 2017 – Hernández Díaz mot SRB 46

2017/C 382/58 Mål T-554/17: Talan väckt den 16 augusti 2017 – Gonzalez Calvet mot SRB 47

2017/C 382/59 Mål T-575/17: Talan väckt den 17 augusti 2017 – Algebris (UK) m.fl. mot SRB 47

2017/C 382/60 Mål T-600/17: Talan väckt den 4 september 2017 – Remolcadores Nosa Terra m.fl. mot kommissionen och SRB 48

2017/C 382/61 Mål T-609/17: Talan väckt den 6 september 2017 – Frankrike mot kommissionen 49

2017/C 382/62 Mål T-615/17: Talan väckt den 8 september 2017 – Ardigo och UO mot kommissionen 50

2017/C 382/63 Mål T-631/17: Talan väckt den 19 september 2017 – Hola mot kommissionen och SRB 50

2017/C 382/64 Mål T-632/17: Talan väckt den 15 september 2017 – Erdősi Galcsikné mot kommissionen 51

2017/C 382/65 Mål T-633/17: Talan väckt den 15 september 2017 – Sárossy mot kommissionen 52

2017/C 382/66 Mål T-634/17: Talan väckt den 15 september 2017 – Pint mot kommissionen 53

2017/C 382/67 Mål T-636/17: Talan väckt den 15 september 2017 – PlasticsEurope mot Echa 54

2017/C 382/68 Mål T-637/17: Talan väckt den 20 september 2017 – Policlínico Centro Médico de Seguros och Medicina Asturiana mot kommissionen och SRB 55

2017/C 382/69 Mål T-638/17: Talan väckt den 21 september 2017 – Helibética mot kommissionen och SRB 56

2017/C 382/70 Mål T-641/17: Talan väckt den 20 september 2017 – Ferri mot ECB 57

2017/C 382/71 Mål T-652/17: Överklagande ingett den 26 september 2017 – Eddy's Snack Company mot EUIPO – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany) 57

2017/C 382/72 Mål T-668/17: Överklagande ingett den 27 september 2017 – Maico Holding mot EUIPO – Eico (Eico) 58

2017/C 382/73 Mål T-673/17: Talan väckt den 26 september 2017 – Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mot kommissionen 59

2017/C 382/74 Mål T-674/17: Talan väckt den 26 september 2017 – Le Port de Bruxelles och Région de Bruxelles-Capitale mot kommissionen 60

2017/C 382/75 Mål T-393/16: Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Omnicom International Holdings mot EUIPO – eBay (dA/tA/bA/y) 61

2017/C 382/76 Mål T-394/16: Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Omnicom International Holdings mot EUIPO – eBay (DATABAY) 61

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*

(2017/C 382/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 374, 6.11.2017

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 369, 30.10.2017

EUT C 357, 23.10.2017

EUT C 347, 16.10.2017

EUT C 338, 9.10.2017

EUT C 330, 2.10.2017

EUT C 318, 25.9.2017

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

TRIBUNALEN

Domarnas indelning på avdelningarna

(2017/C 382/02)

Till följd av att G. De Baere tillträdde sin tjänst som domare beslutade tribunalens plenimöte, den 4 oktober 2017, på förslag av tribunalens ordförande i enlighet med artikel 13.2 i rättegångsreglerna, att ändra beslutet om domarnas indelning på avdelningarna av den 21 september 2016 ([1]), i dess lydelse av den 8 juni 2017 ([2]), för perioden 4 oktober 2017–31 augusti 2019 och fastställde därvid följande indelning:

Första avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden I. Pelikánová, domarna V. Valančius, P. Nihoul, J. Svenningsen och U. Öberg.

Första avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden I. Pelikánová

a) Domarna P. Nihoul och J. Svenningsen

b) Domarna V. Valančius och U. Öberg.

Andra avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden M. Prek, domarna E. Buttigieg, F. Schalin, B. Berke och J. Costeira.

Andra avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden M. Prek

a) Domarna F. Schalin och J. Costeira

b) Domarna E. Buttigieg och B. Berke.

Tredje avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden S. Frimodt Nielsen, domarna V. Kreuschitz, I.S. Forrester, N. Półtorak och E. Perillo.

Tredje avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden S. Frimodt Nielsen

a) Domarna I.S. Forrester och E. Perillo

b) Domarna V. Kreuschitz och N. Półtorak.

([1]) EUT C 392, 2016, s. 2.
([2]) JO C 213, 2017, s. 2.

Fjärde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden H. Kanninen, domarna J. Schwarcz, C. Iliopoulos, L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín och I. Reine.

Fjärde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden H. Kanninen

a) Domarna J. Schwarcz och C. Iliopoulos

b) Domarna L. Calvo-Sotelo Ibáñez-Martín och I. Reine.

Femte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden D. Gratsias, domarna I. Labucka, A. Dittrich, I. Ulloa Rubio och P.G. Xuereb.

Femte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden D. Gratsias

a) Domarna A. Dittrich och P.G. Xuereb

b) Domarna I. Labucka och I. Ulloa Rubio.

Sjätte avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden G. Berardis, domarna S. Papasavvas, D. Spielmann, Z. Csehi och O. Spineanu-Matei.

Sjätte avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden G. Berardis

a) Domarna S. Papasavvas och O. Spineanu-Matei

b) Domarna D. Spielmann och Z. Csehi.

Sjunde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden V. Tomljenović, domarna M. Kancheva, E. Bieliūnas, A. Marcoulli och A. Kornezov.

Sjunde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden V. Tomljenović

a) Domarna E. Bieliūnas och A. Kornezov

b) Domarna E. Bieliūnas och A. Marcoulli

c) Domarna A. Marcoulli och A. Kornezov.

Åttonde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden A.M. Collins, domarna M. Kancheva, R. Barents, J. Passer och G. De Baere.

Åttonde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden A.M. Collins

a) Domarna R. Barents och J. Passer

b) Domarna M. Kancheva och G. De Baere.

Nionde avdelningen i utökad sammansättning (sammanträder med fem domare):

Avdelningsordföranden S. Gervasoni, domarna L. Madise, R. da Silva Passos, K. Kowalik-Bańczyk och C. Mac Eochaidh.

Nionde avdelningen (sammanträder med tre domare):

Avdelningsordföranden S. Gervasoni

a) Domarna L. Madise och R. da Silva Passos

b) Domarna K. Kowalik-Bańczyk och C. Mac Eochaidh.

Den sjunde avdelningen, som består av fyra domare, sammanträder i utvidgad sammansättning genom att en femte domare tillfogas från den åttonde avdelningen. Denna femte domare, som inte är avdelningsordförande, utses för ett år enligt den rangordning som föreskrivs i artikel 8 i rättegångsreglerna.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 13 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-591/14) ([1])

(Fördragsbrott — Statligt stöd — Beslut 2011/678/EU — Statligt stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur — Stöd som är oförenligt med den inre marknaden — Skyldighet att återkräva stöd — Underlåtelse att verkställa)

(2017/C 382/03)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland, B. Stromsky, S. Noë och H. van Vliet)

Svarande: Konungariket Belgien (ombud: C. Pochet, L. Van den Broeck och J.-C. Halleux, biträdda av L. Van den Hende och J. Charles, avocats)

Domslut

1) *Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 288 fjärde stycket FEUF och artiklarna 2–4 i kommissionens beslut 2011/678/EU av den 27 juli 2011 om det statliga stöd till finansiering av screening efter transmissibla spongiforma encefalopatier (TSE) hos nötkreatur som Belgien har genomfört (statligt stöd C 44/08 (f.d. NN 45/04)), genom att inte vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att från stödmottagarna återkräva det stöd som förklarades vara olagligt och oförenligt med den inre marknaden genom artikel 1.3 och 1.4 i nämnda beslut, och genom att inte underrätta Europeiska kommissionen om de åtgärder som vidtagits för att följa beslutet.*

2) *Konungariket Belgien ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 73, 2.3.2015.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 14 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Republiken Grekland

(Mål C-320/15) ([1])

(Fördragsbrott — Direktiv 91/271/EEG — Rening av avloppsvatten från tätbebyggelse — Artikel 4.1 och 4.3 — Sekundär rening eller motsvarande rening)

(2017/C 382/04)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Zavvos och E. Manhaeve)

Svarande: Republiken Grekland (ombud: E. Skandalou)

Part som intervenerat till stöd för den svarande: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: C. Brodie och J. Kraehling)

Domslut

1) *Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 i rådets direktiv 91/271/EEG av den 21 maj 1991 om rening av avloppsvatten från tätbebyggelse, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008, genom att inte säkerställa en sekundär rening eller motsvarande rening av avloppsvatten från tätorterna Prosotsani, Doxato, Eleftheroupoli, Vagia och Galatista, vars personekvivalent uppgår till mellan 2 000 och 10 000.*

2) *Talan ogillas i övrigt.*

3) *Europeiska kommissionen och Republiken Grekland ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 328, 5.10.2015.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Najwyższy – Polen) – ENEA S.A. mot Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

(Mål C-329/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Begreppet "stöd som lämnats av staten eller med statliga medel" — Skyldighet för ett aktiebolag inom energisektorn, som i sin helhet ägs av staten, att förvärva el som producerats samtidigt som det producerats värme)

(2017/C 382/05)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Najwyższy

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: ENEA S.A.

Motpart: Prezes Urzędu Regulacji Energetyki

Domslut

Artikel 107.1 FEUF ska tolkas så, att en nationell åtgärd, som den i det nationella målet, som innebär att såväl privata som offentliga företag åläggs en skyldighet att köpa el som producerats samtidigt som det producerats värme inte utgör en statlig åtgärd eller en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.

(1) EUT C 320, 28.9.2015.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-552/15) (1)

(Fördragsbrott — Frihet att tillhandahålla tjänster — Motorfordon — Uthyrning eller leasing av ett motorfordon genom en person med hemvist i en medlemsstat från en leverantör som är etablerad i en annan medlemsstat — Registreringsskatt — Uttag av hela skatten vid registreringstidpunkten — Villkor för återbetalning av skatten — Proportionalitet)

(2017/C 382/06)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Wasmeier och J. Tomkin)

Svarande: Irland (ombud: E. Creedon, L. Williams och M. A. Joyce, biträdda av M. Collins, SC, S. Kingston och C. Daly, BL)

Domslut

1) *Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 FEUF genom att ålägga en skyldighet att i förväg betala hela den registreringsskatt för fordon som är tillämplig vid en slutgiltig registrering, oberoende av den faktiska begränsade varaktigheten av den planerade användningen i Irland av ett fordon som importerats till Irland och trots att den begränsade leasing- eller hyresperioden har fastställts exakt och är känd i förväg.*

2) *Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 56 FEUF genom att inte föreskriva att ränta ska betalas vid återbetalning av registreringsskatten för fordon och genom att som administrationsavgift dra av 500 euro från det belopp avseende registreringsskatt som ska återbetalas.*

3) *Irland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 414, 14.12.2015.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-569/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Tillämpning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Fastställande av tillämplig lagstiftning — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 14.2 b i — Person som normalt arbetar i två eller flera medlemsstater — Person som är anställd i en medlemsstat och som utövar verksamhet som anställd i en annan medlemsstat under en tremånaders obetald ledighet)

(2017/C 382/07)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

Artikel 14.2 b i) i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpning av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare och deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 592/2008 av den 17 juni 2008 ska tolkas så, att en person som bor och arbetar i en medlemsstat och som under tre månader har obetald ledighet utför verksamhet som anställd i en annan medlemsstat ska anses normalt ha arbetat i två medlemsstater i den mening som avses i denna bestämmelse, såvitt dels denna person under ledigheten enligt lagstiftningen om social trygghet i den första medlemsstaten anses ha utövat verksamhet som anställd, dels den verksamhet som utövats i den andra medlemsstaten är av sedvanlig och betydande karaktär, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolken att pröva.

([1]) EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden – Nederländerna) – X mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-570/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Tillämpning av systemen för social trygghet — Migrerande arbetstagare — Fastställande av tillämplig lagstiftning — Förordning (EEG) nr 1408/71 — Artikel 14.2 b i — Person som normalt arbetar i två eller flera medlemsstater — Person som är anställd i en medlemsstat och som utövar en del av sin verksamhet som anställd i bosättningsmedlemsstaten)

(2017/C 382/08)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Domslut

Artikel 14.2 b i) i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare och deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) 118/97 av den 2 december 1996, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 592/2008 av den 17 juni 2008 ska tolkas så, att en sådan person som avses i det nationella målet som är anställd hos en arbetsgivare, som är etablerad i en medlemsstat, och denna person är bosatt i en annan medlemsstat i vilken vederbörande under det ifrågavarande året utfört en del – cirka 6,5 procent – av detta arbete utan att detta avtalats på förhand med arbetsgivaren inte ska anses ha utövat ett normalt arbete som anställd i två medlemsstater i den mening som avses i denna bestämmelse.

([1]) EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 14 september 2017 – LG Electronics, Inc mot Europeiska kommissionen

(Förenade målen C-588/15 P och C-622/15 P) ([1])

(Överklagande — Konkurrensbegränsande samverkan — Världsmarknaden för bildrör för tv-apparater och datorskärmar — Avtal och samordnade förfaranden om priser, uppdelning av marknader och kunder, och begränsning av produktion — Rätten till försvar — Meddelandet om invändningar har endast skickats till moderbolagen till ett gemensamt företag och inte till det sistnämnda företaget — Böter — Riktlinjer för beräkning av böter (2006) — Punkt 13 — Fastställande av försäljningsvärdet av försäljning som har ett samband med överträdelsen — Koncernintern försäljning av den berörda produkten utanför Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) — Beaktande av försäljning av slutprodukter i vilka den berörda produkten införlivats inom EES — Likabehandling)

(2017/C 382/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: LG Electronics, Inc (ombud: G. van Gerven och T. Franchoo advocaten), Koninklijke Philips Electronics NV (ombud: E. Pijnacker Hordijk, J. K. de Pree och S. Molin, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Biolan, V. Bottka och I. Zaloguin)

Domslut

1) *Överklagandena ogillas.*

2) *LG Electronics Inc. och Koninklijke Philips Electronics NV ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 16, 18.1.2016.
EUT C 27, 25.01.2016

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 september 2017 – Alexios Anagnostakis mot Europeiska kommissionen

(Mål C-589/15 P) ([1])

(Överklagande — Institutionell rätt — Europeiskt medborgarinitiativ, i vilket Europeiska kommissionen uppmanas att lägga fram ett lagförslag om avskrivande av statsskulden för de medlemsstater som befinner sig i nöd — Registreringsansökan — Avslag av kommissionen — Uppenbart att kommissionen inte tilldelats någon befogenhet — Förordning (EU) nr 211/2011 — Artikel 4.2 b — Motiveringsskyldighet — Artikel 122 FEUF — Artikel 136 FEUF — Åsidosättande)

(2017/C 382/10)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Alexios Anagnostakis (ombud: A. Anagnostakis, dikigoros, F. Moyse, avocat)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: M. Konstantinidis och H. Krämer)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Alexios Anagnostakis ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 7, 11.1.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Förenade kungariket) – The Trustees of the BT Pension Scheme mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-628/15) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital — Artikel 63 FEUF — Tillämpningsområde — En medlemsstats skattelagstiftning — Bolagsskatt — Skattetillgodohavande — Pensionsfonder — Aktieägare som inte är skattskyldiga för investeringsinkomster nekas skattetillgodohavande för utdelning härrörande från utländsk inkomst — Tolkning av domen av den 12 december 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation (C-446/04, EU:C:2006:774) — Skattetillgodohavande som hållits inne rättsstridigt — Rättsmedel)

(2017/C 382/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: The Trustees of the BT Pension Scheme

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Domslut

1) *Artikel 63 FEUF ska tolkas på så sätt att den, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, ger rättigheter till en aktieägare som erhåller utdelning klassificerad som "utdelning av utländsk inkomst" (foreign income dividend).*

2) *Unionsrätten innebär krav på att det i en medlemsstats nationella rätt föreskrivs att rättsmedel ska stå till förfogande för aktieägare som, i en sådan situation som den i det nationella målet, har erhållit utdelning klassificerad som "utdelning av utländsk inkomst" men inte har fått något skattetillgodohavande för nämnda utdelning, för att de ska kunna göra gällande sina rättigheter enligt artikel 63 FEUF. Den behöriga nationella domstolen ska härvidlag se till att aktieägare, såsom The Trustees of the BT Pension Scheme, som inte är skattskyldiga för utdelningsinkomster och som har erhållit utdelning härrörande från utdelning av utländskt ursprung och klassificerad som "utdelning av utländsk inkomst", förfogar över ett rättsmedel som dels kan säkerställa att ett sådant skattetillgodohavande, som de berättigade otillbörligt nekats, utges enligt regler som inte får vara mindre förmånliga än dem som avser talan om utverkande av ett skattetillgodohavande eller en jämförbar skatteförmån, i en situation där skatteförvaltningen otillbörligt skulle ha nekat de berättigade skattetillgodohavandet eller skatteförmånen när det lämnats utdelning härrörande från utdelning som erhållits av ett i Förenade kungariket hemmahörande bolag, dels på ett effektivt sätt kan garantera skyddet för de rättigheter som sådana aktieägare ges i artikel 63 FEUF.*

3) *Varken den omständigheten att The Trustees of the BT Pension Scheme inte är skyldiga att betala inkomstskatt på den utdelning som de erhåller, eller den omständigheten att det, enligt den hänskjutande domstolen, inte föreligger en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten för att den berörda medlemsstaten ska ådra sig utomobligatoriskt skadeståndsansvar gentemot det bolag som lämnat utdelning klassificerad som "utdelning av utländsk inkomst", i linje med de principer som slås fast i domen av den 5 mars 1996, Brasserie du pêcheur och Factortame (C-46/93 och C-48/93, EU:C:1996:79), eller den omständigheten att ett i Förenade kungariket hemmahörande bolag har lämnat utdelning klassificerad som "utdelning av utländsk inkomst" med ett höjt belopp för att kompensera det förhållandet att den mottagande aktieägaren inte fått något skattetillgodohavande påverkar svaren på den hänskjutande domstolens övriga frågor.*

(1) EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Förenade Konungariket) – Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements mot Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Mål C-646/15) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Direkt beskattning — Etableringsfrihet — Frihet att tillhandahålla tjänster — Fri rörlighet för kapital — Trust — Trustees — Andra juridiska personer — Begrepp — Skatt på värdeökningar av egendom i en trust med anledning av att trustees flyttar sin skatterättsliga hemvist till en annan medlemsstat — Fastställande av beskattningsbeloppet vid tidpunkten för flytten — Omedelbar uppbörd av skatten — Motivering — Proportionalitet)

(2017/C 382/12)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Trustees of the P Panayi Accumulation & Maintenance Settlements

Motpart: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Domslut

Under sådana omständigheter som de i det nationella målet – där trustees i enlighet med nationell rätt anses utgöra en enda och fortgående personsammanslutning som är skild från de personer som vid olika tidpunkter kan vara trustee – utgör bestämmelserna i EUF-fördraget om etableringsfrihet hinder mot en lagstiftning i en medlemsstat, såsom den i det nationella målet, som föreskriver beskattning av orealiserade värdeökningar av egendom i en trust när majoriteten av trustees flyttar sin hemvist till en annan medlemsstat, utan att göra det möjligt att skjuta upp uppbörden av den skatt som ska betalas.

([1]) EUT C 48, 8.2.2016.

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 12 september 2017 – Republiken Österrike mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-648/15) ([1])

(Artikel 273 FEUF — Tvist mellan medlemsstater som hänskjutits till domstolen enligt ett särskilt avtal — Beskattning — Bilateralt skatteavtal — Beskattning av ränta på värdepapper — Begreppet ”fordringar med vinstandelsinslag”)

(2017/C 382/13)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Republiken Österrike (ombud: C. Pesendorfer, F. Koppensteiner och H. Jirousek)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Möller)

Domslut

1) *Begreppet ”fordringar med vinstandelsinslag”, som används i artikel 11.2 i Abkommen zwischen der Republik Österreich und der Bundesrepublik Deutschland zur Vermeidung der Doppelbesteuerung auf dem Gebiet der Steuern vom Einkommen und vom Vermögen (Avtal mellan Republiken Österrike och Förbundsrepubliken Tyskland för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och förmögenhet) av den 24 augusti 2000, ska tolkas på så sätt att det inte innefattar sådana värdepapper som det är fråga om i förevarande fall.*

2) *Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 38, 1.2.2016.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 20 september 2017 – The Tea Board mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Delta Lingerie

(Förenade målen C-673/15 P – C-676/15 P) ([1])

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 8.1 b — Ord- och figurmärken innehållande ordelementet darjeeling eller darjeeling collection de lingerie — Invändning från innehavaren av EU-kollektivmärken — Kollektivmärken som utgörs av den geografiska ursprungsbeteckningen Darjeeling — Artikel 66.2 — Grundläggande funktion — Konflikt med ansökningar om individuella varumärken — Risk för förväxling — Begrepp — Varu- eller tjänsteslagslikhet — Bedömningskriterier — Artikel 8.5)

(2017/C 382/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: The Tea Board (ombud: M. Maier och A. Nordemann, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: J. Crespo Carrillo), Delta Lingerie (ombud: G. Marchais och P. Martini-Berthon, avocats)

Domslut

1) *Överklagandena ogillas.*

2) *The Tea Board ska ersätta rättegångskostnaderna vad avser huvudöverklagandena.*

3) *Delta Lingerie ska ersätta rättegångskostnaderna vad avser anslutningsöverklagandet.*

([1]) EUT C 106, 21.3.2016.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem – Nederländerna) – K. mot Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Mål C-18/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd — Direktiv 2013/32/EU — Artikel 9 — Rätt att stanna kvar i en medlemsstat under tiden ansökan prövas — Direktiv 2013/33/EU — Artikel 8.3 första stycket a och b — Förvar — Kontroll av identitet eller nationalitet — Kontroll av faktorer som ansökan om internationellt skydd grundas på — Giltighet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 6 och 52 — Begränsning — Proportionalitet)

(2017/C 382/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Haarlem

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: K.

Motpart: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Domslut

Giltighetsprövningen av artikel 8.3 första stycket a och b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/33/EU av den 26 juni 2013 om normer för mottagande av personer som ansöker om internationellt skydd, som skett mot bakgrund av artiklarna 6 och 52.1 och 52.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, har inte visat på någon omständighet som kan påverka giltigheten av denna bestämmelse.

([1]) EUT C 98, 14.3.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 – Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) mot Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP, Bruichladdich Distillery Co.Ltd

(Mål C-56/16 P) ([1])

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artiklarna 8.4, 53.1 c och 53.2 d — EU-ordmärket PORT CHARLOTTE — Ansökan om ogiltighetsförklaring av detta varumärke — Skydd för de äldre ursprungsbeteckningarna "Porto" och "Port" enligt förordning (EG) nr 1234/2007 och nationell rätt — Huruvida skyddet för dessa ursprungsbeteckningar är uttömmande — Artikel 118m i förordning (EG) nr 1234/2007 — Begreppen bruk av och anspelning på den skyddade ursprungsbeteckningen)

(2017/C 382/16)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska immaterialrättsmyndigheten (EUIPO) (ombud: E. Zaera Cuadrado och O. Mondéjar Ortuño)

Part som har intervenerat till stöd för klaganden: Europeiska kommissionen (ombud: B. Eggers, I. Galindo Martín, J. Samnadda och T. Scharf)

Övriga parter i målet: Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP (ombud: P. Sousa e Silva, advogado), Bruichladdich Distillery Co.Ltd (ombud: S. Havard Duclos, avocate)

Part som har intervenerat till stöd för parten Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto, IP: Republiken Portugal (ombud: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo och A. Alves)

Domslut

1) *Den dom som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 18 november 2015, Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto/harmoniseringskontoret – Bruichladdich Distillery (PORT CHARLOTTE) (T-659/14, EU:T:2015:863), upphävs.*

2) *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP:s överklagande i mål T-659/14 av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) den 8 juli 2014 (ärende R 946/2013-4) ogillas.*

3) *Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto IP ska ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) och Bruichladdich Distillery Co. Ltd i båda instanserna.*

4) *Republiken Portugal och Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 175, 17.5.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen – Sverige) – Mohammad Khir Amayry mot Migrationsverket

(Mål C-60/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EU) nr 604/2013 — Fastställande av vilken medlemsstat som är ansvarig för prövningen av en ansökan om internationellt skydd som lämnats in i en av medlemsstaterna av en tredjelandsmedborgare — Artikel 28 — Förvar av en sökande av internationellt skydd inför en överföring till den ansvariga medlemsstaten — Frist för att verkställa överföringen — Längsta tiden för hållande i förvar — Beräkning — Godtagande av framställan om återtagande innan personen i fråga tagits i förvar — Avbrytande av verkställigheten av beslutet om överföring)

(2017/C 382/17)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mohammad Khir Amayry

Motpart: Migrationsverket

Domslut

1) *Artikel 28 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat, jämförd med artikel 6 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska tolkas så,*

   — *att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken förvaret, i fall där en sökande av internationellt skydd tas i förvar efter det att den anmodade medlemsstaten har godtagit framställan om övertagande, kan bestå i högst två månader, såvida tidsperioden för förvaret inte överstiger den tid som är nödvändig för överföringsförfarandet, bedömd med beaktande av de konkreta krav som det förfarandet ställer i varje enskilt fall, och såvida tidsperioden för förvaret, i förekommande fall, inte förlängs mer än sex veckor från dagen då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan, och*

   — *att den utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som är aktuell i det nationella målet, vilken i en sådan situation tillåter att förvaret består under tre eller tolv månader under vilka överföringen kan verkställas med giltig verkan.*

2) *Artikel 28.3 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att det antal dagar under vilka personen i fråga redan har hållits i förvar efter det att en medlemsstat har godtagit framställan om övertagande eller återtagande inte ska räknas av från den sexveckorsfrist som föreskrivs i den bestämmelsen och som löper från den tidpunkt då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan.*

3) *Artikel 28.3 i förordning nr 604/2013 ska tolkas så, att den sexveckorsfrist som föreskrivs i den bestämmelsen och som löper från den tidpunkt då överklagandet eller omprövningen inte längre har suspensiv verkan även ska tillämpas när den berörda personen inte specifikt har begärt att verkställigheten av överföringsbeslutet ska avbrytas.*

(1) EUT C 111, 29.3.2016.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Udine – Italien) – brottmål mot Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

(Mål C-111/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Jordbruk — Genetiskt modifierade livsmedel och foder — Nödåtgärder — Nationell åtgärd som syftar till att förbjuda odling av den genetiskt modifierade majssorten MON 810 — Vidmakthållande eller förnyelse av åtgärden — Förordning (EG) nr 1829/2003 — Artikel 34 — Förordning (EG) nr 178/2002 — Artiklarna 53 och 54 — Villkor för tillämpning — Försiktighetsprincipen)

(2017/C 382/18)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Udine

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Giorgio Fidenato, Leandro Taboga, Luciano Taboga

Domslut

1) *Artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder, jämförd med artikel 53 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet, ska tolkas så, att kommissionen inte är skyldig att besluta om nödåtgärder i den mening som avses i sistnämnda artikel om en medlemsstat officiellt informerar kommissionen, i enlighet med artikel 54.1 i sistnämnda förordning, om att det är nödvändigt att vidta sådana åtgärder, när det inte är uppenbart att en produkt som har godkänts genom eller i enlighet med förordning nr 1829/2003 kan innebära en allvarlig risk för människors och djurs hälsa eller miljön.*

2) *Artikel 34 i förordning nr 1829/2003, jämförd med artikel 54 i förordning nr 178/2002, ska tolkas så, att en medlemsstat, efter att officiellt ha informerat kommissionen om att det är nödvändigt att vidta nödåtgärder utan att kommissionen har vidtagit någon åtgärd enligt artikel 53 i förordning nr 178/2002, får vidta sådana åtgärder på nationell nivå och vidmakthålla eller förnya dem, så länge som kommissionen inte har fattat något beslut i enlighet med artikel 54.2 i sistnämnda förordning om att förlänga, ändra eller upphäva de nationella åtgärderna.*

3) *Artikel 34 i förordning nr 1829/2003, jämförd med den i artikel 7 i förordning nr 178/2002 stadgade försiktighetsprincipen, ska tolkas så, att den inte ger medlemsstaterna rätt att vidta provisoriska nödåtgärder i enlighet med artikel 54 i förordning nr 178/2002 med stöd av enbart denna princip, utan att de materiella villkor som föreskrivs i artikel 34 i förordning nr 1829/2003 är uppfyllda.*

(1) EUT C 191, 30.5.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Varhoven administrativen sad – Bulgarien) – Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia mot "Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments" EOOD

(Mål C-132/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artiklarna 26.1 b, 168 och 176 — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Tjänster för uppförande eller förbättring av fast egendom som tillhör tredje man — Tredje mans och den beskattningsbara personens användning av tjänsterna — Tillhandahållande av tjänst till tredje man utan ersättning — Bokföring av kostnaderna för de utförda tjänsterna som en del av den beskattningsbara personens allmänna omkostnader — Huruvida det finns ett direkt och omedelbart samband med den beskattningsbara personens ekonomiska verksamhet)

(2017/C 382/19)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Varhoven administrativen sad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" – Sofia

Motpart: "Iberdrola Inmobiliaria Real Estate Investments" EOOD

Domslut

Artikel 168 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att en beskattningsbar person har rätt att dra av ingående mervärdesskatt för en tillhandahållen tjänst som består i att bygga eller förbättra fast egendom som ägs av tredje man när denne tredje man får nytta av resultatet av tjänsten utan ersättning och den används såväl av den beskattningsbara personen som av denne tredje man i deras respektive ekonomiska verksamhet i den mån tjänsterna inte går utöver vad som krävs för att den beskattningsbara personen ska kunna utföra sina utgående beskattade transaktioner och där kostnaden för dessa ingår i priset för dessa transaktioner.

([1]) EUT C 175, 17.5.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Mons – Beligen) – Sandra Nogueira m.fl.mot Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Miguel José Moreno Osacar mot Ryanair Designated Activity Company, tidigare Ryanair Ltd (C-169/16)

(Förenade målen C-168/16 och C-169/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Domstols behörighet — Behörighet vid tvister om anställningsavtal — Förordning (EG) nr 44/2001 — Artikel 19 led 2 a — Begreppet "den ort där arbetstagaren vanligtvis utför … sitt arbete" — Luftfartsbranschen — Kabinpersonal — Förordning (EEG) nr 3922/91 — Begreppet "stationeringsort")

(2017/C 382/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour du travail de Mons

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sandra Nogueira, Victor Perez-Ortega, Virginie Mauguit, Maria Sanchez-Odogherty, José Sanchez-Navarro (C-168/16),), Miguel José Moreno Osacar (C-169/16)

Motpart: Crewlink Ireland Ltd (C-168/16), Ryanair Designated Activity Company, tidigare Ryanair Ltd (C-169/16)

Domslut

Artikel 19 led 2 a i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att begreppet "den ort där arbetstagaren vanligtvis utför … sitt arbete" i den mening som avses i denna bestämmelse inte kan – vid fastställande av en domstols behörighet att pröva en talan som väckts av en arbetstagare som ingår i ett flygbolags kabinpersonal eller som ställts till nämnda flygbolags förfogande – likställas med begreppet "stationeringsort" i bilaga III till rådets förordning (EEG) nr 3922/91 av den 16 december 1991 om harmonisering av tekniska krav och administrativa förfaranden inom området civil luftfart, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1899/2006 av den 12 december 2006. Begreppet "stationeringsort" utgör emellertid en betydelsefull faktor för att fastställa "den ort där arbetstagaren vanligtvis utför … sitt arbete".

(1) EUT C 191, 30.5.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Augstākā tiesa – Lettland) – Autortiesību un komunicēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība mot Konkurences padome

(Mål C-177/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Konkurrens — Artikel 102 FEUF — Missbruk av dominerande ställning — Begreppet oskäligt pris — Avgifter som tas ut av en organisation för kollektiv förvaltning av upphovsrätt — Jämförelse med de taxor som tillämpas i andra medlemsstater — Val av referensmedlemsstater — Kriterier för bedömning av priserna — Böternas beräkning)

(2017/C 382/21)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Augstākā tiesa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Autortiesību un komunicēšanās konsultāciju aģentūra – Latvijas Autoru apvienība

Motpart: Konkurences padome

Domslut

1) *Handeln mellan medlemsstater kan påverkas av nivån på de avgifter som fastställts av en organisation som har monopol på förvaltning av upphovsrätt och som även förvaltar utländska innehavares rättigheter, så att artikel 102 FEUF är tillämplig.*

2) *Det är, vid prövningen av om en organisation för förvaltning av upphovsrätt tillämpar oskäliga priser i den mening som avses i artikel 102 andra stycket a FEUF, lämpligt att jämföra dess taxor med de taxor som gäller i grannländerna och i andra medlemsstater, sedan de justerats enligt köpkraftsparitetsindexet, förutsatt att referensmedlemsstaterna har valts ut enligt objektiva, lämpliga och kontrollerbara kriterier och att jämförelserna görs på en enhetlig grund. Det är tillåtet att jämföra de taxor som tillämpas i ett eller flera bestämda segment av användare om det finns indicier på att avgifter som eventuellt är alltför höga avser dessa segment.*

3) *Skillnaden mellan de jämförda taxorna ska anses vara anmärkningsvärd om den är väsentlig och varaktig. En sådan skillnad utgör ett indicium på missbruk av en dominerande ställning och det ankommer på organisationen för förvaltning av upphovsrätt att visa att dess priser är skäliga genom att grunda sig på objektiva faktorer som påverkar förvaltningskostnaderna eller rättighetsinnehavarnas ersättning.*

4) *För det fall att en sådan överträdelse som avses i artikel 102 andra stycket a FEUF fastställs, ska de ersättningar som är avsedda för rättighetsinnehavarna inkluderas i omsättningen för den aktuella organisationen för förvaltning av upphovsrätt, vid fastställandet av bötesbeloppet, på villkor att dessa ersättningar ingår i värdet på de tjänster som denna organisation tillhandahåller och att detta är nödvändigt för att säkerställa att den sanktion som åläggs är effektiv, proportionerlig och avskräckande. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera att dessa villkor är uppfyllda mot bakgrund av samtliga omständigheter i det aktuella fallet.*

([1]) EUT C 200, 6.6.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2017 – Tilly-Sabco SAS mot Europiska kommissionen, Doux SA

(Mål C-183/16 P) ([1])

(Överklagande — Jordbruk — Fjäderfäkött — Djupfryst kyckling — Exportbidrag — Genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 genom vilken exportbidragen fastställs till noll euro — Lagenlighet — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Artiklarna 162 och 164 — Exportbidragens syfte och art — Kriterier för att fastställa exportbidragens storlek — Huruvida generaldirektören för generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdens utveckling haft befogenhet att underteckna den omtvistade förordningen — Maktmissbruk — "Kommittologi" — Förordning (EU) nr 182/2011 — Artikel 3.3 — Samråd med förvaltningskommittén för den samlade marknadsordningen inom jordbruket — Utkastet till genomförandeförordning har överlämnats under förvaltningskommitténs möte — Huruvida tidsfristerna har iakttagits — Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter — Ogiltigförklaring samtidigt som den ogiltigförklarade rättsaktens verkningar ska bestå)

(2017/C 382/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Tilly-Sabco SAS (ombud: R. Milchior, F. Le Roquais och S. Charbonnel, avocats)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Lewis och K. Skelly), Doux SA

Domslut

1) *Europeiska unionens tribunals dom av den 14 januari 2016, Tilly-Sabco/kommissionen (T-397/13, EU:T:2016:8) upphävs.*

2) *Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 689/2013 av den 18 juli 2013 om fastställande av exportbidrag för fjäderfäkött ogiltigförklaras.*

3) *Verkningarna av genomförandeförordning nr 689/2013 ska bestå till dess att en ny rättsakt som ska ersätta densamma träder i kraft.*

4) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis – Grekland) – Ovidiu-Mihaita Petrea mot Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

(Mål C-184/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/38/EG — Direktiv 2008/115/EG — Rätt att fritt röra sig och uppehålla sig på medlemsstaternas territorium — En medborgare i en medlemsstat uppehåller sig i en annan medlemsstat trots ett förbud att resa in i denna stat — Lagligheten av ett beslut om återkallelse av ett bevis om registrering och av ett andra beslut om avlägsnande från territoriet — Möjlighet att undantagsvis med framgång göra gällande att ett tidigare beslut är olagligt — Översättningsskyldighet)

(2017/C 382/23)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ovidiu-Mihaita Petrea

Motpart: Ypourgou Esoterikon kai Dioikitikis Anasygrotisis

Domslut

1) *Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG samt principen om skydd för berättigade förväntningar utgör inte hinder för att en medlemsstat dels återkallar ett bevis om registrering som felaktigt utfärdats till en unionsmedborgare som fortfarande omfattades av ett återreseförbud, dels fattar ett beslut om avlägsnande av denna person som endast grundar sig på konstaterandet att återreseförbudet fortfarande var gällande.*

2) *Direktiv 2004/38 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna utgör inte hinder för att ett beslut om återvändande avseende en medborgare i Europeiska unionen, såsom i det nationella målet, fattas av samma myndigheter och enligt samma förfarande som ett sådant beslut om återvändande avseende en tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i landet som avses i artikel 6.1 i direktiv 2008/115, i det fall det innebär en tillämpning av åtgärder för att införliva direktiv 2004/38 som är mer fördelaktiga för denna unionsmedborgare.*

3) *Effektivitetsprincipen utgör inte hinder för en rättspraxis enligt vilken en medborgare i en medlemsstat som omfattas av ett beslut om återvändande under sådana omständigheter som de i det nationella målet inte med framgång, till stöd för ett överklagande av detta beslut, kan göra gällande att det beslut om återreseförbud som tidigare antagits med avseende på honom eller henne är olagligt, under förutsättning att den berörde haft en faktisk möjlighet att inom tidsfristen ifrågasätta detta sistnämnda beslut i förhållande till bestämmelserna i direktiv 2004/38.*

4) *Genom artikel 30 i direktiv 2004/38 åläggs medlemsstaterna att vidta de åtgärder som behövs för att se till att den berörde har förstått innehållet i och verkningar av ett beslut som fattats i enlighet med artikel 27.1 i direktivet, men bestämmelsen innebär inte något krav på att detta beslut ska delges den berörde på ett språk som han eller hon förstår eller rimligen kan förväntas förstå, om vederbörande inte har framställt någon begäran om detta.*

(1) EUT C 211, 13.6.2016.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 20 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Oradea – Rumänien) – Ruxandra Paula Andriciuc m.fl. mot Banca Românească SA

(Mål C-186/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Konsumentskydd — Direktiv 93/13/EEG — Oskäliga avtalsvillkor i konsumentavtal — Artiklarna 3.1 och 4.2 — Bedömning av avtalsvillkorens oskälighet — Kreditavtal ingånget i utländsk valuta — Valutarisken ligger uteslutande på konsumenten — Betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet — Tidpunkt då obalansen ska bedömas — Räckvidd av begreppet att avtalsvillkor ska vara "klart och begripligt formulerade" — Omfattning av den information som banken ska lämna)

(2017/C 382/24)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Oradea

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ruxandra Paula Andriciuc m.fl.

Motpart: Banca Românească SA

Domslut

1) *Artikel 4.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att uttrycket "avtalets huvudföremål" i den mening som avses i denna bestämmelse omfattar ett avtalsvillkor, såsom det som är aktuellt i det nationella målet, i ett kreditavtal, uttryckt i utländsk valuta och som inte har varit föremål för individuell förhandling, med innebörden att krediten ska återbetalas i samma utländska valuta som krediten beviljats i, om detta avtalsvillkor fastställer en för avtalet väsentlig prestation som ska anses kännetecknande för avtalet. Nämnda avtalsvillkor kan därför inte anses oskäligt under förutsättning att det är klart och begripligt formulerat.*

2) *Artikel 4.2 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att kravet att avtalsvillkor ska vara klart och begripligt formulerade innebär att finansinstituten, i fråga om kreditavtal, ska ge låntagarna sådan information att de kan ta välgrundade och försiktiga beslut. Kravet innebär i detta avseende att ett avtalsvillkor enligt vilket krediten ska återbetalas i samma utländska valuta som krediten beviljats i måste ha förståtts av konsumenten både i formell och grammatisk mening och med avseende på dess konkreta räckvidd i så måtto att en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument inte endast kan förstå möjligheten att den utländska valuta som låneavtalet hade ingåtts i kan komma att öka eller minska i värde, utan även bedöma de potentiellt omfattande ekonomiska konsekvenserna av detta villkor för hans eller hennes finansiella förpliktelser. Det ankommer på den nationella domstolen att göra den nödvändiga prövningen därav.*

3) *Artikel 3.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att bedömningen av huruvida ett avtalsvillkor är oskäligt ska göras med avseende på den tidpunkt då det berörda avtalet ingicks. Samtliga de omständigheter som vid den tidpunkten kunde vara kända för näringsidkaren och som var ägnade att påverka det senare genomförandet av avtalet ska därvid beaktas. Det ankommer på den hänskjutande domstolen att – med hänsyn till samtliga omständigheter i det nationella målet och framför allt den sakkunskap och ämneskännedom som näringsidkaren, det vill säga i förevarande fall banken, besitter avseende de möjliga variationerna i växelkurserna och de risker som det med nödvändighet innebär att teckna ett lån i en utländsk valuta – bedöma om det eventuellt föreligger en obalans i den mening som avses i denna bestämmelse.*

(1) EUT C 243, 4.7.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha – Spanien) – Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16) mot Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

(Förenade målen C-215/16, C-216/16, C-220/16 och C-221/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Elektricitet från vindkraft — Direktiv 2009/28/EU — Främjande av användningen av energi från förnybara källor — Artikel 2, andra stycket, k — Stödsystem — Artikel 13.1, andra stycket, e — Administrativa avgifter — Direktiv 2008/118/EG — Allmänna regler för punktskatt — Artikel 1.2 — Indirekta skatter för särskilda ändamål — Direktiv 2003/96/EG — Beskattning av energiprodukter och elektricitet — Artikel 4 — Minimal energibeskattning — Skatt på vindkraftverk som producerar elektricitet)

(2017/C 382/25)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Elecdey Carcelen SA (C-215/16), Energías Eólicas de Cuenca SA (C-216/16), Iberenova Promociones SAU (C-220/16), Iberdrola Renovables Castilla La Mancha SA (C-221/16)

Motpart: Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha

Domslut

1) *Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/28/EG av den 23 april 2009 om främjande av användningen av energi från förnybara energikällor och om ändring och ett senare upphävande av direktiven 2001/77/EG och 2003/30/EG, i synnerhet artikel 2, andra stycket, k och artikel 13.1, andra stycket, e i detta direktiv, utgör inte hinder för nationell lagstiftning, såsom den ifrågavarande i de nationella målen, varigenom en skatt påförs vindkraftverk som producerar elektricitet.*

2) *Artikel 4 i rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den ifrågavarande i de nationella målen, varigenom en skatt påförs vindkraftverk som producerar elektricitet när nämnda skatt inte innebär beskattning av energiprodukter och elektricitet i den mening som avses i artikel 1 och 2.1 samt 2.2 i detta direktiv och följaktligen inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv.*

3) *Artikel 1.2 i direktiv rådets direktiv 2008/118/EG av den 16 december 2008 om allmänna regler för punktskatt och om upphävande av direktiv 92/12/EEG ska tolkas så, att den inte utgör hinder för nationell lagstiftning, såsom den ifrågavarande i de nationella målen, varigenom en skatt påförs vindkraftverk som producerar elektricitet när nämnda skatt inte innebär beskattning av konsumtion av energiprodukter eller elektricitet och följaktligen inte omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv.*

([1]) EUT C 243, 4.7.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato – Italien) – Casertana Costruzioni Srl mot Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti – Provveditorato Interregionale per le opere pubbliche della Campania e del Molise, Agenzia Regionale Campana per la Difesa del Suolo – A.R.CA.DI.S.

(Mål C-223/16) ([1])

(Begäran om förhandsavgörande — Direktiv 2004/18/EG — Artikel 47.2 och artikel 48.3 — Anbudsgivare som åberopar andra enheters kapacitet i syfte att uppfylla den upphandlande myndighetens krav — Sådana enheters förlust av nödvändig kapacitet — Nationell lagstiftning som föreskriver att anbudsgivaren ska uteslutas från upphandlingsförfarandet och att en konkurrent ska tilldelas kontraktet)

(2017/C 382/26)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Casertana Costruzioni Srl

Motparter: Consorzio Stabile Infratech, W.E.E. Water Environment Energy SpA, Massimo Fontana, Studio Tecnico Associato Thinkd, Claudio Della Rocca, Nicola Maione, Vittorio Ciotola, Fin.Se.Co. SpA, Edilgen SpA, Site Srl

Ytterligare deltagare i rättegången: Consorzio Stabile Infratech, W.E.E. Water Environment Energy SpA, Massimo Fontana, Studio Tecnico Associato Thinkd, Claudio Della Rocca, Nicola Maione, Vittorio Ciotola, Fin.Se.Co. SpA, Edilgen SpA och Site Srl

Domslut

Artikel 47.2 och artikel 48.3 i Europaparlamentet och rådets direktiv 2004/18/EG av den 31 mars 2004 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggentreprenader, varor och tjänster ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som utesluter möjligheten för en ekonomisk aktör som deltar i en offentlig upphandling att byta ut ett stödföretag som förlorat de nödvändiga kvalifikationerna efter det att anbudet har lämnats in och som innebär att denna aktör automatiskt utesluts.

(1) EUT C 251, 11.7.2016.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 20 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Frucona Košice a.s.

(Mål C-300/16 P) (1)

(Överklagande — Statligt stöd — Begreppet stöd — Begreppet ekonomisk fördel — Kriteriet privat borgenär — Villkor för tillämpning — Tillämpning — Europeiska kommissionens utredningsansvar)

(2017/C 382/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Walkerová, L. Armati, T. Maxian Rusche och B. Stromsky)

Övrig part i målet: Frucona Košice a.s. (ombud: K. Lasok QC, B. Hartnett, Barrister, J. Holmes QC och O. Geiss, Rechtsanwalt)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Europeiska kommissionen ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 260, 18.7.2016.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 13 september 2017 – Salvatore Aniello Pappalardo m.fl. mot Europeiska kommissionen

(Mål C-350/16 P) (1)

(Överklagande — Gemensamma fiskeripolitiken — Europeiska unionens utomobligatoriska skadeståndsansvar — Ansökan om ersättning — Förordning (EG) nr 530/2008 — Kommissionens nödåtgärder — Tillräckligt klart åsidosättande av en rättsregel — Möjlighet att göra detta åsidosättande gällande — Icke-diskrimineringsprincipen — Rättskraft)

(2017/C 382/28)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C., Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. (ombud: V. Cannizzaro och L. Caroli, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Bouquet och D. Nardi)

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Salvatore Aniello Pappalardo, Pescatori La Tonnara Soc. coop., Fedemar Srl, Testa Giuseppe & C. Snc, Pescatori San Pietro Apostolo Srl, Camplone Arnaldo & C. Snc di Camplone Arnaldo & C. och Valentino Pesca Sas di Camplone Arnaldo & C. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 343, 19.9.2016.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 14 september 2017 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Évora – Portugal) – Luís Isidro Delgado Mendes mot Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA

(Mål C-503/16) (1)

(Begäran om förhandsavgörande — Obligatorisk ansvarsförsäkring för motorfordon — Direktiven 72/166/EEG, 84/5/EEG, 90/232/EEG och 2009/103/EG — Stöld av ett fordon — Trafikolycka — Personskador och sakskador som den försäkrade ägaren av fordonet har lidit såsom fotgängare — Civilrättsligt ansvar — Ersättning — Den obligatoriska försäkringens omfattning — Undantagsvillkor — Nationell lagstiftning undantar den försäkrade ägaren av fordonet från rätten till ersättning från försäkringen — Förenligheten med dessa direktiv — Uttrycket tredje man som orsakats skada)

(2017/C 382/29)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Évora

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Luís Isidro Delgado Mendes

Motpart: Crédito Agrícola Seguros – Companhia de Seguros de Ramos Reais, SA

Domslut

Artikel 3.1 i rådets direktiv 72/166/EEG av den 24 april 1972 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon och kontroll av att försäkringsplikten fullgörs beträffande sådan ansvarighet, artiklarna 1.1 och 2.1 i rådets andra direktiv 84/5/EEG av den 30 december 1983 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/14/EG av den 11 maj 2005, samt artikel 1a i rådets tredje direktiv 90/232/EEG av den 14 maj 1990 om tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om ansvarsförsäkring för motorfordon, i dess lydelse enligt direktiv 2005/14, ska tolkas så, att de utgör hinder för nationell lagstiftning,

som den som är i fråga i det nationella målet, enligt vilken den obligatoriska ansvarsförsäkringen för motorfordon inte täcker, och därmed inte heller ersätter, personskador och sakskador som drabbar en fotgängare till följd av en trafikolycka, enbart på den grunden att fotgängaren är försäkringstagare och ägare till det fordon som orsakat skadorna.

([1]) EUT C 454, 5.12.2016.

Överklagande ingett den 29 mars 2017 av Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 25 januari 2017 i mål T-187/16, Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-158/17 P)

(2017/C 382/30)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Anton Riemerschmid Weinbrennerei und Likörfabrik GmbH & Co. KG (ombud: P. Koch, abogada)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Genom beslut av den 20 september 2017 fann domstolen (sjätte avdelningen) att överklagandet skulle avvisas.

Överklagande ingett den 12 april 2017 av Salvo Asenov Todorov av det beslut som tribunalen (nionde avdelningen) meddelade den 14 mars 2017 i mål T-839/16, Todorov mot Europeiska unionens domstol

(Mål C-188/17 P)

(2017/C 382/31)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Klagande: Slavo Asenov Todorov (ombud: K. Mladenova, advokat)

Övrig part i målet: Europeiska unionens domstol

Genom beslut av den 7 september 2017 fann domstolen (tionde avdelningen) att det var uppenbart att överklagandet inte kunde prövas i sak.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Spanien) den 11 maj 2017 – Pedro Viejobueno Ibáñez och Emilia de la Vara González mot Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

(Mål C-245/17)

(2017/C 382/32)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pedro Viejobueno Ibáñez och Emilia de la Vara González

Motpart: Consejería de Educación de Castilla-La Mancha

Tolkningsfrågor

1) Kan slutet på undervisningsperioden under läsåret anses utgöra en objektiv grund som motiverar särbehandling av de ovannämnda tillfälligt anställda lärarna i förhållande till fast anställda lärare?

2) Är det förenligt med icke-diskrimineringsprincipen att tillfälligt anställda lärare, vilkas anställningar upphör vid slutet av undervisningsperioden, inte har möjlighet att ta ut semester på verkliga vilodagar och att dessa vilodagar istället ersätts med betalningen av motsvarande ersättning?

3) Är det förenligt med principen att sådana offentliganställda tjänstemän, vilka ingår i kategorin visstidsanställda arbetstagare, inte ska diskrimineras att tillämpa en sådan abstrakt regel som den som ingår i den trettonde tilläggsbestämmelsen till regionlagstiftning, lag 5/2012 av den 12 juli 2012 om allmän budget för regionen Castilla-La Mancha år 2012, vilken av besparingsskäl och för att uppfylla underskottsmål bland en rad åtgärder tillfälligt upphävde tillämpningen av ett avtal av den 10 mars 1994, vilket hade undertecknas av utbildnings- och vetenskapsministeriet och fackförbundet ANPE och vilket hade offentliggjorts i beslut av den 15 mars 1994 från generaldirektoratet för personal och tjänster (BOMEC av den 28 mars 1994) i den del som avtalet avser betalning för semester i juli och augusti för vikariat på mer än fem och en halv månader och för besättandet av obemannade tjänster och i kraft av vilket tillfälligt anställda lärare utanför universiteten har rätt till ersättning för semester motsvarande 22 arbetsdagar om den tillfälliga tillsättningen avsåg ett helt läsår, eller för proportionellt antal motsvarande dagar?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Nivelles (Belgien) den 29 maj 2017 – OJ (*) mot Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

(Mål C-321/17)

(2017/C 382/33)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Nivelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: OJ (*)

(*) Uppgifterna raderade för att skydda enskilda när det gäller behandling av personuppgifter.

Svarande: Partena, Assurances Sociales pour Travailleurs Indépendants ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), Union Nationale des Mutualités Libres (Partenamut) (UNMLibres)

Genom beslut av den 5 oktober 2017 fastställde domstolen (åttonde avdelningen) att det är uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberster Gerichtshof (Österrike) den 19 juli 2017 – Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH mot EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

(Mål C-437/17)

(2017/C 382/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Obersten Gerichtshofs

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Gemeinsamer Betriebsrat EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Motpart: EurothermenResort Bad Schallerbach GmbH

Tolkningsfrågan

Ska artikel 45 FEUF och artikel 7.1 i förordning (EU) nr 492/2011 ([1]) om arbetskraftens fria rörlighet tolkas så, att de utgör hinder för en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet (§ 3 andra stycket Z 1 jämförd med § 3 tredje stycket och § 2 första stycket i Urlaubsgesetz) enligt vilken en arbetstagare som har fullgjort en anställningstid på 25 år, men inte har fullgjort denna anställningstid hos en och samma österrikiska arbetsgivare, endast har rätt till fem veckors årlig semester, medan en arbetstagare som har fullgjort en anställningstid på 25 år hos en och samma österrikiska arbetsgivare har rätt till sex veckors semester per år?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 2011, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský súd v Prešove (Slovakien) den 25 juli 2017 – EOS KSI Slovensko s.r.o. mot Ján Danko, Margita Jalčová

(Mål C-448/17)

(2017/C 382/35)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Krajský súd v Prešove

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: EOS KSI Slovensko s.r.o.

Motpart: Ján Danko, Margita Jalčová

Tolkningsfrågor

1) Är, med hänvisning till dom C-470/12, Pohotovost', och till EU-domstolens uttryckliga överväganden i punkt 46 i domskälen, en lagstiftning oförenlig med likvärdighetsprincipen i unionsrätten om den, vad gäller likvärdighet mellan de intressen som skyddas av lagen och skydd för konsumenters rättigheter mot oskäliga avtalsvillkor, inte medger att en juridisk person, vars verksamhet syftar till att kollektivt skydda konsumenterna mot oskäliga avtalsvillkor och eftersträvar målet med artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG ([1]), såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.3 i civillagen, utan konsumentens/svarandens samtycke deltar som intervenient i en domstolsprocess från dess början och till fördel för konsumenten verksamt använder sig av tillgängliga talemöjligheter för att inom ramen för processen skydda konsumenterna mot systematisk användning av oskäliga avtalsvillkor, medan i ett annat fall en intervenient som inträder i en process [**orig. s. 2**] till stöd för svaranden och som har ett intresse av hur den materiella (egendoms)rätt som målet rör bestäms till skillnad från konsumentskyddsföreningen inte alls behöver samtycke från den konsument till stöd för vilken denne intervenerar för att delta i processen från början och till fördel för svaranden effektivt använda sig av tillgängliga talemöjligheter?

2) Ska uttrycket "klart och begripligt formulerade" i artikel 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så – sett även till EU-domstolens slutsatser i domarna C-26/13 och C-96/14 – att ett avtalsvillkor kan anses inte vara klart och begripligt formulerat, med den rättsliga följden att den underkastas rättens prövning [ex officio] av huruvida det är oskäligt, även i det fallet att det rättsinstitut (instrument) som det reglerar i sig är komplext, har rättsliga följder som är svårförutsebara för genomsnittskonsumenten och enligt rättens bedömning generellt kräver professionell juridisk rådgivning vars kostnader inte är proportionella mot värdet på den tjänst som konsumenten erhåller enligt avtalet?

3) Om en domstol prövar de rättigheter som följer av ett avtal som ingåtts med en konsument och som görs gällande mot en konsument som svarande, enbart på grundval av påståenden från käranden, och utfärdar ett betalningsföreläggande inom ramen för en summarisk process, och inte alls tillämpar artikel 172.9 i civilprocesslagen, som utesluter att ett betalningsföreläggande utfärdas om det föreligger oskäliga avtalsvillkor i ett avtal som ingåtts med en konsument, är det då oförenligt med unionsrätten med lagstiftning i en medlemsstat som, med tanke på den korta tidsfristen för bestridande och att konsumenten kanske inte kan nås eller inte agerar, gör det omöjligt för en konsumentskyddsförening, vilken är kvalificerad och godkänd att arbeta för målsättningen i artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG, såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.2 i civillagen, att på ett effektivt sätt vidta den enda möjliga åtgärden för att skydda konsumentens rättigheter när rätten inte har uppfyllt sin skyldighet enligt artikel 172.9 i civilprocesslagen, nämligen att bestrida betalningsföreläggandet, när konsumenten inte har lämnat samtycke (men inte heller uttryckligen motsatt sig denna åtgärd)?

4) Kan det anses relevant för svaret på den andra och den tredje frågan att konsumenten inte i lagstiftningen tillerkänns en obligatorisk rätt till juridiskt bistånd och att dennes okunskap på området, i avsaknad av juridiskt ombud, medför en icke försumbar risk för att denne inte inser att vissa avtalsvillkor är oskäliga och inte heller agerar i domstolsprocessen för att möjliggöra en intervention till dennes stöd från en konsumentskyddsförening, vilken är kvalificerad och godkänd att arbeta för målsättningen i artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG, såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.2 i civillagen?

5) Är en lagstiftning som den i fråga i den summariska processen för utfärdande av ett betalningsföreläggande (artikel 172.1 och följande bestämmelser i civilprocesslagen) oförenlig med unionsrätten och med kravet i artikel 4.1 i direktiv 93/13/EEG på att ta hänsyn till alla omständigheter om den 1) tillerkänner näringsidkaren rätt till en ekonomisk prestation, med samma verkan som en dom, 2) inom ramen för en summarisk process, 3) inför ett förvaltningsorgan knutet till en domstol, 4) på grundval enbart av näringsidkarens påståenden, således 5) utan framläggande av bevisning,

och i en situation där 6) konsumenten inte är företrädd av ett kvalificerat juridiskt ombud, och 7) konsumentens intressen inte utan dennes samtycke får företrädas av en konsumentskyddsförening, vilken är kvalificerad och godkänd att arbeta för målsättningen i artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG, såsom denna införlivats genom artikel 53a.1 och 53a.2 i civillagen?

(1) EGT, L 95, 1993, 29.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshofs (Tyskland) den 4 augusti 2017 – Funke Medien NRW GmbH mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-469/17)

(2017/C 382/36)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Funke Medien NRW GmbH

Motpart: Förbundsrepubliken Tyskland

Tolkningsfrågor

1) Föreligger det ett handlingsutrymme vid införlivandet av de unionsrättsliga bestämmelserna om ensamrätt till mångfaldigande (artikel 2 a i direktiv 2001/29/EG) och till överföring till allmänheten inbegripet tillgängliggörande för allmänheten (artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG (1)) för upphovsmän av deras verk och om undantag eller inskränkningar av dessa rättigheter (artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2001/29/EG) med nationell lagstiftning?

2) På vilket sätt ska de grundläggande rättigheterna i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna beaktas vid fastställandet av räckvidden för de undantag eller inskränkningar som föreskrivs i artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2001/29/EG av upphovsmännens ensamrätt till mångfaldigande (artikel 2 a i direktiv 2001/29/EG) och till överföring till allmänheten inbegripet tillgängliggörande för allmänheten (artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG) av deras verk?

3) Kan de grundläggande rättigheterna till informationsfrihet (artikel 11.1 andra meningen i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) eller pressfrihet (artikel 11.2 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna) motivera undantag eller inskränkningar av upphovsmännens ensamrätt till mångfaldigande (artikel 2 a i direktiv 2001/29/EG) och till överföring till allmänheten inbegripet tillgängliggörande för allmänheten (artikel 3.1 i direktiv 2001/29/EG) av deras verk som inte omfattas av de undantag eller inskränkningar som föreskrivs i artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2001/29/EG?

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället EGT L 167, 22.6.2001, s. 10

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 2 augusti 2017 – Repsol Butano S.A. mot Administración del Estado

(Mål C-473/17)

(2017/C 382/37)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Repsol Butano S.A.

Motpart: Administración del Estado

Tolkningsfrågor

1) Är, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av domen Federutility ([1]), ett lagstadgat maximipris för gasolflaskor, som metod för att skydda socialt utsatta användare, förenligt med nämnda rättspraxis eller proportionalitetsprincipen, när en eller flera av nedanstående omständigheter föreligger?

   — Åtgärden vidtas som en generell åtgärd för samtliga konsumenter och för en odefinierad tid ”så länge som konkurrensen på denna marknad inte kan anses vara tillräcklig”.

   — Åtgärden har redan förlängts under mer än [18] år.

   — Åtgärden kan bidra till att cementera situationen med svag konkurrens om det antas att den utgör ett hinder för nya aktörers inträde på marknaden.

2) Är, mot bakgrund av den rättspraxis som följer av domen Federutility, obligatorisk hemleverans av gasolflaskor som metod för att skydda socialt utsatta användare eller användare boende i svårtillgängliga områden, förenligt med nämnda rättspraxis eller proportionalitetsprincipen, när en eller flera av de omständigheter som angetts i föregående fråga föreligger?

([1]) Dom av den 20 april 2010, Federutility m.fl., C-265/08, EU:C:2010:205

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesverwaltungsgerichts (Tyskland) den 8 augusti 2017 – Förbundsrepubliken Tyskland mot Sociedad de Transportes SA

(Mål C-474/17)

(2017/C 382/38)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgerichts

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Förbundsrepubliken Tyskland

Motpart: Sociedad de Transportes SA

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 67.2 FEUF och artiklarna 22 och 23 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna ([1])) hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken bussföretag i linjetrafik över en inre gräns i Schengen, för att förhindra att utlänningar utan pass och uppehållshandling transporteras till Förbundsrepubliken Tyskland, är skyldiga att kontrollera sina passagerares dokument för gränspassage innan de passerar en inre gräns?

I synnerhet:

a) Utgör en generell i lag föreskriven skyldighet eller en administrativ skyldighet för enskilda transportörer att inte transportera utlänningar utan erforderligt pass eller erforderlig uppehållshandling till tyskt territorium, vilket transportörerna bara kan uppfylla genom att kontrollera alla passagerares resehandlingar innan de passerar den inre gränsen, en personkontroll vid passage av inre gränser i den mening som avses i artikel 22 i kodexen om Schengengränserna, eller kan den jämställas med en sådan?

b) Omfattas de skyldigheter som anges i fråga 1 av artikel 23 a i kodexen om Schengengränserna trots att transportörerna inte utövar ”polisiära befogenheter” i den mening som avses i denna bestämmelse och formellt inte heller ges rätt att utöva offentlig makt genom att staten ålägger dem att utföra kontroller?

c) Om fråga 1 b besvaras jakande utgör då de kontroller som krävs av transportörerna med hänsyn till kriterierna i artikel 23 a andra meningen i kodexen om Schengengränserna en otillåten åtgärd med samma verkan som in- och utresekontroller?

d) Omfattas åläggandet av de i fråga 1 angivna skyldigheterna, i den mån det riktas mot bussföretag i linjetrafik, av artikel 23 b i kodexen om Schengengränserna, enligt vilken avsaknaden av gränskontroller vid de inre gränserna inte påverkar transportörers befogenhet att utföra säkerhetskontroller av personer i hamnar och på flygplatser? Följer av detta att kontroller i den mening som avses i fråga 1 inte heller är tillåtna utanför hamnar och flygplatser, om de inte utgör säkerhetskontroller och också personer som reser inom medlemsstaten kontrolleras?

2) Tillåter artiklarna 22 och 23 i kodexen för Schengengränserna nationella regler enligt vilka, för att skyldigheten ska uppfyllas, ett förbudsföreläggande och vitesföreläggande kan utfärdas mot ett bussföretag, om också utlänningar utan pass och uppehållshandlingar har transporterats till tyskt territorium till följd av de uteblivna kontrollerna.

([1]) EUT L 77, 2016, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Köln (Tyskland) den 9 augusti 2017 – Frank Montag mot Finanzamt Köln-Mitte

(Mål C-480/17)

(2017/C 382/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Frank Montag

Motpart: Finanzamt Köln-Mitte

Tolkningsfrågor

1) Utgör artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF hinder för en lagstiftning i en medlemsstat enligt vilken obligatoriska avgifter som en skattskyldig person utan hemvist i landet har betalat till en pensionsplan för en viss yrkesgrupp (som beror på att personen är medlem av ett advokatsamfund i en medlemsstat, ett medlemskap som krävs för att vederbörande ska kunna utöva sitt yrke i flera medlemsstater) inom ramen för den begränsade skattskyldigheten inte beaktas för att minska den beskattningsbara inkomsten samtidigt som en skattskyldig person med hemvist i landet inom ramen för den obegränsade skattskyldigheten medges ett avdrag upp till ett högsta belopp som föreskrivs i nationell rätt?

2) Utgör artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF hinder för den i fråga 1 beskrivna lagstiftningen om den skattskyldiga personen utöver de obligatoriska avgifterna även har betalat – frivilliga – ytterligare avgifter till pensionsplanen för en viss yrkesgrupp och medlemsstaten inte beaktar dessa för att minska den beskattningsbara inkomsten, trots att senare pensionsutbetalningar enligt den aktuella medlemsstatens inhemska lagstiftning eventuellt är skattepliktiga även inom ramen för en begränsad skattskyldighet?

3) Utgör artikel 49 FEUF jämförd med artikel 54 FEUF hinder för den i fråga 1 beskrivna lagstiftningen om den skattskyldiga personen oberoende av sitt medlemskap i advokatsamfundet och avgifterna till pensionsplanen för en viss yrkesgrupp frivilligt har tecknat en privat pensionsförsäkring och inom ramen för denna har betalat avgifter och medlemsstaten inte beaktar dessa för att minska den beskattningsbara inkomsten, trots att senare pensionsutbetalningar enligt den aktuella medlemsstatens inhemska lagstiftning eventuellt är skattepliktiga även inom ramen för en begränsad skattskyldighet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Köln (Tyskland) den 22 augusti 2017 – Bötesförfarande mot Josef Baumgartner

(Mål C-513/17)

(2017/C 382/40)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Köln

Parter i målet vid den nationella domstolen

Josef Baumgartner

Övriga parter: Bundesamt für Güterverkehr, Staatsanwaltschaft Köln

Tolkningsfråga

Ska artikel 19.2 första meningen i förordning (EG) nr 561/2006 ([1]) tolkas på så sätt att en sanktion för ett företag eller en person i företagsledande position enligt 30 § Ordnungswidrigkeitengesetz (lag om överträdelser, nedan kallad *OWiG*), 9 § OWiG, 130 § OWiG för en administrativ överträdelse som har begåtts där företaget har sitt säte endast kan beslutas av den medlemsstat inom vars territorium företaget har sitt säte? Eller får även andra medlemsstater besluta om en sanktion för den administrativa överträdelsen om den upptäcks på den medlemsstatens territorium?

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 561/2006 av den 15 mars 2006 om harmonisering av viss sociallagstiftning på vägtransportområdet och om ändring av rådets förordningar (EEG) nr 3821/85 och (EG) nr 2135/98 samt om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 3820/85 (EUT L 102,2006, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tallinna Ringkonnakohus (Estland) den 1 september 2017 – c.v. SNB-REACT u. a. mot Deepak Mehta

(Mål C-521/17)

(2017/C 382/41)

Rättegångsspråk: estniska

Hänskjutande domstol

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: c.v. SNB-REACT u. a.

Svarande: Deepak Mehta

Tolkningsfrågor

1) Ska artikel 4 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/48/EG av den 29 april 2004 om säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter ([1]) tolkas så, att medlemsstaterna är skyldiga att erkänna organ som förvaltar kollektiva immateriella rättigheter, vilka tillvaratar varumärkesinnehavares rättigheter, såsom personer som har rätt att anlita rättsmedel i eget namn för att försvara varumärkesinnehavares rättigheter och att väcka talan i eget namn vid domstol för att skydda varumärkesinnehavare rättigheter?

2) Ska artiklarna 12, 13 och 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (”direktiv om elektronisk handel”) ([2]) tolkas så, att även en tjänsteleverantör vars tjänst enbart består i att registrera IP-adresser och därigenom möjliggöra en anonym koppling mellan dessa och domäner samt i uthyrning av dessa IP-adresser, ska anses vara en tjänsteleverantör i den mening som avses i dessa bestämmelser, på vilken de undantag från ansvar som anges där är tillämpliga?

([1]) EUT L 157, 2004, s. 45.
([2]) EGT L 178, 2000, s. 1.

Talan väckt den 25 september 2017 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-564/17)

(2017/C 382/42)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Cattabriga, G. von Rintelen, R. Troosters)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

— fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 16.1 i Europarlamentets och rådets direktiv 2011/98/EU av den 13 december 2011 om ett enda ansökningsförfarande för ett kombinerat tillstånd för tredjelandsmedborgare att vistas och arbeta på en medlemsstats territorium och om en gemensam uppsättning rättigheter för arbetstagare från tredjeland som vistas lagligen i en medlemsstat ([1]) genom att inte, senast den 25 december 2013, anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder,

— förplikta Konungariket Belgien i enlighet med artikel 260.3 FEUF att betala ett löpande vite på 70 828,80 euro per dag från och med den dag då domen meddelas i förevarande mål, på grund av underlåtenhet att underrätta om åtgärder för att införliva direktiv 2011/98/EU, och

— förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna skulle i enlighet med artikel 16.1 första stycket i direktiv 2011/98/EU vidta de nationella åtgärderna för att införliva skyldigheterna i direktivet senast den 25 december 2013. Eftersom Belgien inte har underrättat kommissionen om direktivets fullständiga införlivande, har kommissionen beslutat att väcka talan vid Europeiska unionens domstol.

Kommissionen föreslår att Konungariket Belgien ska åläggas att betala ett löpande vite på 70 828,80 euro per dag. Vitesbeloppet har beräknats med beaktande av hur allvarlig överträdelsen är och hur länge den har pågått samt med hänsyn till att det ska ha en avskräckande verkan på den berörda medlemsstatens betalningsförmåga.

([1]) EUT L 343, s. 1.

Överklagande ingett den 19 juli 2017 av Europeiska kommissionen av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 28 september 2017 i mål T- 752/14, Combaro SA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-574/17 P)

(2017/C 382/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Caeiros och B.-R. Killmann)

Övrig part i målet: Combaro SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelat den 19 juli 2017 i mål T-752/14, Combaro SA mot Europeiska kommissionen,

— ogilla Combaro SA:s talan,

— förplikta Combaro SA att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har klaganden anfört följande:

1. Tribunalen har gjort en felaktig rättslig kvalificering av omständigheterna avseende förekomsten av ett särskilt fall i enlighet med artikel 239 i tullkodexen ([1]).

   Tribunalen har anklagat kommissionen för att ha agerat felaktigt genom att tribunalen å ena sidan tillskrev kommissionen befogenheter som kommissionen inte har och å andra sidan krävde att kommissionen utövar befogenheter som inte bidrar till att klargöra omständigheterna. Kommissionen har emellertid inte begått något fel varför det inte föreligger någon särskild situation i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen.

2. Tribunalen har förfalskat bevis för att det föreligger en särskild situation enligt artikel 239 i tullkodexen.

Tribunalen har tvärt emot handlingarna i målet slagit fast att underskriften på de ifrågavarande varucertifikaten tillhörde R och att Lettland inte hade överlämnat de stämpelavtryck i original som använts av tullkontoren i Jelgava och Bauska. Om tribunalen hade värderat bevis korrekt, skulle den kommit till slutsatsen att kommissionen gjort en tillräcklig kontroll av de faktiska omständigheterna avseende importen av linne och med rätta kunnat utgå från att det inte föreligger någon särskild situation i den mening som avses i artikel 239 i tullkodexen.

3. Tribunalen har tolkat artikel 239 i tullkodexen felaktigt vad gäller en särskild situation.

Tribunalen har underlåtit att faktiskt bedöma kommissionens påstådda felaktiga agerande mot bakgrund av intresset hos importören som använt de förfalskade varucertifikaten. Tribunalen har därför tillämpat artikel 239 i tullkodexen felaktigt, eftersom unionens intresse av att tullbestämmelserna efterlevs i förevarande fall överväger importörens intresse.

4. Tribunalen har gjort en felaktig tolkning av artikel 239 i tullkodexen vad gäller Combaro SA:s uppenbara försumlighet.

Tribunalen har felaktigt begärt att kommissionen ska bevisa att importören medveten har åsidosatt ursprungsreglerna. Om den hade tillämpat bevisreglerna på rätt sätt skulle tribunalen ha insett att redan de tvivel som rimligtvis hade förelegat är tillräckliga för att en importör skulle ha varit skyldig att åtminstone från sina exportörer inhämta lämplig information avseende den aktuella tullklareringen.

([1]) Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, EGT L 302, 1992, s. 1.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Aanbestedingskalender m.fl. mot kommissionen

(Mål T-138/15) ([1])

(Statliga stöd — Finansieringsåtgärder som beviljats av nederländska myndigheter för att skapa och införa plattformen TenderNed om e-upphandling — Beslut i vilket det fastställs att det inte är fråga om statligt stöd — Icke-ekonomiska tjänster av allmänt intresse)

(2017/C 382/44)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Aanbestedingskalender BV (Ede, Nederländerna), Negometrix BV (Amsterdam, Nederländerna), CTM Solution BV (Breukelen, Nederländerna), Stillpoint Applications BV (Amsterdam), Huisinga Beheer BV (Amsterdam), (ombud: advokaterna C. Dekker och L. Fiorilli)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: P. J. Loewenthal och K. Herrmann)

Parter som intervenerat till stöd för den sökande: Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman, B. Koopman och M. Noort) och Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2014) 9548 final av den 18 december 2014 om det statliga stödet SA.34646 (2014/NN) (ex 2012/CP) – *The Netherlands E-procurement platform TenderNed*.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Aanbestedingskalender BV, Negometrix BV, CTM Solution BV, Stillpoint Applications BV och Huisinga Beheer BV ska ersätta rättegångskostnaderna.*

3) *Konungariket Nederländerna och Republiken Slovakien ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 198, 15.6.2015.

Tribunalens dom av den 4 oktober 2017 – Gappol Marzena Porczyńska mot EUIPO – Gap (ITM) (GAPPOL)

(Mål T-411/15) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket GAPPOL — Det äldre EU-ordmärket GAP — Anslutningsöverklagande — Relativa registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) — Renommé — Otillbörlig fördel dras av särskiljningsförmåga eller renommé — Artikel 8.5 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 8.5 i förordning 2017/1001) — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 i förordning nr 207/2009 (nu artikel 94 i förordning 2017/1001))

(2017/C 382/45)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: PP Gappol Marzena Porczyńska (Łódź, Polen) (ombud: advokaten J. Gwiazdowska)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Gap (ITM), Inc. (San Francisco, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: advokaterna M. Siciarek och J. Mrozowski)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s första överklagandenämnd den 13 maj 2015 (ärende R 686/2013-1) om ett invändningsförfarande mellan Gap (ITM) och PP Gappol Marzena Porczyńska.

Domslut

1) *Det beslut som meddelades av första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 13 maj 2015 (ärende R 686/2013-1) ogiltigförklaras i den mån överklagandenämnden avslog, med tillämpning av artikel 8.5 i rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (nu artikel 8.5 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001 av den 14 juni 2017 om EU-varumärken), registreringsansökan avseende varor som ingår i klass 20 och som motsvarar beskrivningen "möbler".*

2) *Överklagandet ogillas i övrigt.*

3) *Vardera parten ska bära sina egna rättegångskostnader för förfarandet vid tribunalen.*

([1]) EUT C 328, 5.10.2015.

Tribunalens dom av den 3 oktober 2017 – BMB mot EUIPO – Ferrero (Godisbehållare)

(Mål T-695/15) ([1])

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning som föreställer en godisbehållare — Äldre tredimensionellt internationellt varumärke — Formen av en standardbehållare som kan fyllas med godis — Förväxlingsrisk — Tillämpning av nationell rätt — Artikel 25.1 e i förordning (EG) nr 6/2002 — Artiklarna 62 och 63.1 i förordning nr 6/2002)

(2017/C 382/46)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: BMB sp. z o.o. (Grójec, Polen) (ombud: advokaten K. Czubkowski)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Ferrero SpA (Alba, Italien) (ombud: advokaten M. Kefferpütz)

Saken

Överklagande av det beslut som fattades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 8 september 2015 (ärende R 1150/2012-3), angående ogiltighetsförfarande mellan Ferrero och BMB.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *BMB sp. z o.o. ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 38, 1.2.2016.

Tribunalens dom av den 27 september 2017 – BelTechExport mot rådet

(Mål T-765/15) ([1])

(Gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken — Restriktiva åtgärder mot Vitryssland — Frysning av tillgångar — Upphävande av åtgärder — Motiveringsskyldighet — Rätten till försvar — Rätten att yttra sig — Oriktig bedömning)

(2017/C 382/47)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: BelTechExport ZAO (Minsk, Vitryssland) (ombud: advokaterna J. Jerņeva och E. Koškins)

Svarande: Europeiska unionens råd (ombud: F. Naert och J.-P. Hix)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Europeiska kommissionen (ombud: E. Paasivirta och L. Havas)

Saken

Talan väckt med stöd av artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2015/1957 av den 29 oktober 2015 om ändring av beslut 2012/642/Gusp om restriktiva åtgärder mot Vitryssland (EUT L 284, 2015, s. 149) och av rådets förordning (EU) 2015/1948 av den 29 oktober 2015 om ändring av förordning (EG) nr 765/2006 om restriktiva åtgärder mot Vitryssland (EUT L 284, 2015, s. 62) i den mån dessa rättsakter avser sökanden.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *BelTechExport ZAO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som har uppkommit för Europeiska unionens råd.*

3) *Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.*

(1) EUT C 68, 22.2.2016.

Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Bodegas Verdúguez mot EUIPO

(Mål T-206/16) (1)

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket TRES TOROS 3 — Absolut registreringshinder — Varumärke för ett vin innehållande geografiska beteckningar — Artikel 7.1 j i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 382/48)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande Bodegas Verdúguez, SL (Villanueva de Alcardete, Spanien) (ombud: advokaten J. García Domínguez)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: A. Folliard-Monguiral och A. Muñiz Rodríguez)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 24 februari 2016 (ärende R 407/2015-5) angående en ansökan om registrering som EU-varumärke av ordkännetecknet TRES TOROS 3.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Bodegas Verdúgez, SL ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 251, 11.7.2016.

Tribunalens dom av den 3 oktober 2017 – Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 mot EUIPO – 520 Barcode Hellas (520Barcode Hellas)

(Mål T-453/16) ([1])

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket 520Barcode Hellas — Relativt registreringshinder — Artikel 8.4 i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.4 i förordning (EU) 2017/1001) — Identifiering av beskaffenheten hos det motstående kännetecknet — Ett annat äldre kännetecken 520 — Identifiering av de varor och tjänster som utgör grunden för invändningen)

(2017/C 382/49)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 (Argiroupoli Attikis, Grekland) (ombud: advokaten A. Mouzaki)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: 520 Barcode Hellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion (Kifisia Attikis, Grekland) (ombud: advokaterna A. Roussou, M.-M. Theodoridou och F. Christodoulou-Kardiopoulis)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 14 juni 2016 (ärende R 238/2015-4) om ett invändningsförfarande mellan Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1 och 520 Barcode Hellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion.

Domslut

1) *Det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 14 juni 2016 (ärende R 238/2015-4) ogiltigförklaras.*

2) *EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Ellinikos Syndesmos Epicheiriseon gia ti Diacheirisi ton Diethnon Protypon GS1.*

3) *520 Barcode Hellas – AE Diacheirisis Diethnon Protypon kai Parochis Symvouleutikon Ypiresion ska bära sina rättegångskostnader.*

([1]) EUT C 371, 10.10.2016.

Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Hristov mot kommissionen och EMA

(Förenade målen T-495/16 RENV I och T-496/16 RENV II) ([1])

(Personalmål — Utnämning — Tjänst som verkställande direktör för en tillsynsmyndighet — EMA — Förfarande för val och utnämning — Den förberedande urvalskommitténs sammansättning — Opartiskhet — Utvärderingskriterier — Tillsättning av en annan sökande — Rättskraft)

(2017/C 382/50)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: Emil Hristov (Sofia, Bulgarien) (ombud: i mål T-495/16 RENV I, M. Ekimdzhiev, K. Boncheva och G. Chernicherska, och i mål T-495/16 RENV II, inledningsvis M. Ekimdzhiev, K. Boncheva och G. Chernicherska, därefter advokaterna M. Ekimdzhiev och K. Boncheva)

Svarande: Europeiska kommissionen och Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: G. Berscheid och N. Nikolova)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om, bland annat, ogiltigförklaring av Europeiska kommissionens beslut av den 20 april 2011, i vilket kommissionen inför Europeiska läkemedelsmyndighetens styrelse lade fram en förteckning över fyra sökande som valts ut av kommittén för det förberedande urvalet och bekräftats av den rådgivande tillsättningskommittén och av det beslut som fattades av Europeiska läkemedelsmyndighetens (EMA) styrelse den 6 oktober 2011 om utnämning av EMA:s verkställande direktör samt om ersättning för den skada sökanden påstår sig ha lidit till följd av dessa beslut.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Emil Hristov ska ersätta rättegångskostnaderna i målen F-2/12, T-26/15 P, T-27/15 P, T-495/16 RENV I och T-495/16 RENV II.*

([1]) EUT C 184, 23.6.2012 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnumret F-2/12).

Tribunalens dom av den 26 september 2017 – Hanschmann mot Europol

(Mål T-562/16) ([1])

(Personalmål — Europol — Beslut att inte förlänga ett avtal — Beslut att inte erbjuda en tillsvidareanställning — Skadestånd — Ogiltigförklaring beslutad av personaldomstolen — Åtgärder för att följa domarna i målen F-27/09 och F-104/12)

(2017/C 382/51)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Ingo Hanschmann (Taucha, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Dammingh och N. Dane)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (ombud: D. Neumann och C. Falmagne, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck, A. Duron och I. Antypas)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF om ogiltigförklaring av dels Europols beslut av den 29 juli 2014 att inte förlänga, på obestämd tid, ett avtal som ingåtts med sökanden och att bevilja sökanden ett belopp på 10 000 euro med anledning av att förfarandet tagit lång tid och sökanden svävat i ovisshet om sin situation under längre tid än nödvändigt, dels beslutet att avslå sökandens begäran om omprövning.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Ingo Hanschmann ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 354, 26.10.2015 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol med nr F-119/15 och överfördes till Europeiska unionens tribunal den 1 september 2016).

Tribunalens dom av den 26 september 2017 – Knöll mot Europol

(Mål T-563/16) (1)

(Personalmål — Europol — Beslut att inte förlänga ett avtal — Vägran att ingå ett avtal om tillsvidareanställning — Ersättning — Ogiltigförklaring av personaldomstolen — Genomförande av domar i målen F-44/09 och F-105/12)

(2017/C 382/52)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Brigitte Knöll (Hochheim am Main, Tyskland) (ombud: advokaterna W. Dammingh och N. Dane)

Svarande: Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (ombud: D. Neumann och C. Falmagne, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck, A. Duron och I. Antypas)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av Europols beslut av den 29 juli 2014 att inte förlänga sökandens anställningsavtal till en tillsvidareanställning och betala ut 10 000 euro till henne på grund av den långa handläggningstiden och förlängningen av hennes tillstånd av ovisshet, samt ogiltigförklaring av beslutet att avslå hennes klagomål.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Brigitte Knöll förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 354, 26.10.2015 (målet registrerades inledningsvis vid Europeiska unionens personaldomstol under målnummer F-120/15 och överfördes till tribunalen den 1.9.2016).

Tribunalens dom av den 26 september 2017 – Waldhausen mot EUIPO (Återgivning av silhuetten av ett hästhuvud)

(Mål T-717/16) ([1])

(EU-varumärke — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke föreställande silhuetten av ett hästhuvud — Relativt registreringshinder — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2017/C 382/53)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Waldhausen GmbH & Co. KG (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten V. Ekey)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Hanne)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 31 augusti 2016 (ärende R 1195/2016-4), om en ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke föreställande silhuetten av ett hästhuvud.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Waldhausen GmbH & Co. KG ska ersätta rättegångskostnaderna.*

([1]) EUT C 441, 28.11.2016.

Tribunalens dom av den 26 september 2017 – La Rocca mot EUIPO (Take your time Pay After)

(Mål T-755/16) ([1])

(EU-varumärke — Ansökan om registrering av figurmärket Take your time Pay After som EU-varumärke — Särskiljningsförmåga saknas — Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 — Motiveringsskyldighet — Artikel 75 första meningen i förordning nr 207/2009)

(2017/C 382/54)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Alessandro La Rocca (Anzio, Italien) (ombud: advokaterna A. Perani och J. Graffer)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: L. Rampini)

Saken

Talan väckt mot det beslut som första överklagandenämnden vid EUIPO antog den 4 augusti 2016 (ärende R 406/2016-1), avseende en ansökan om registrering av figurmärket Take your time Pay After som EU-varumärke.

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Alessandro La Rocca förpliktas att ersätta rättegångskostnader.*

(1) EUT C 475, 19.12.2016.

Tribunalens dom av den 28 september 2017 – Rühland mot EUIPO – 8 seasons design (Stjärnformad lampa)

(Mål T-779/16) (1)

(Gemenskapsformgivning — Ogiltighetsförfarande — Registrerad gemenskapsformgivning föreställande en stjärnformad lampa — Äldre gemenskapsformgivning — Ogiltighetsgrund — Särprägel — Olika helhetsintryck — Artikel 6 och artikel 25.1 b i förordning nr 6/2002)

(2017/C 382/55)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Lothar Rühland (Wendeburg, Tyskland) (ombud: advokaterna H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus och J. Engberding)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: inledningsvis S. Hanne, därefter M. Fischer)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: 8 seasons design GmbH (Eschweiler, Tyskland) (ombud: advokaten A. Haberl)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s tredje överklagandenämnd den 8 juli 2016 (ärende R 878/2015-3) om ett ogiltighetsförfarande mellan 8 seasons design och Lothar Rühland.

Domslut

1) *Överklagandet ogillas.*

2) *Lothar Rühland ska ersätta rättegångskostnaderna.*

(1) EUT C 14, 16.1.2017.

Talan väckt den 30 september 2017 – FV mot rådet

(Mål T-153/17)

(2017/C 382/56)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: FV (ombud: advokaten S. Pappas)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara bedömningsrapporterna vilka omfattar åren 2014—2015 som antogs slutligen den 5 december 2016, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder. Sökanden gör gällande att de bedömningsrapporter som Europeiska unionens råd har antagit grundar sig på en uppenbart oriktig bedömning, är otillräckligt motiverade samt utgör ett åsidosättande av omsorgsplikten.

Talan väckt den 6 augusti 2017 – Hernández Díaz mot SRB

(Mål T-521/17)

(2017/C 382/57)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Alberto Hernández Díaz (San Martin del Rey Aurelio, Spanien) (ombud: advokat L. Hernández Cabeza)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara resolutionsordningen för Banco Popular på grund av allvarliga oegentligheter som inte kan avhjälpas och som innebär att beslutet är ogiltigt, i den mån det grundar sig på en rapport upprättad av Deloitte, som inte var oberoende, i den mån det innebär att aktieägarna gör förluster som vida överstiger dem som de skulle ha lidit om de hade varit med som fordringsägare i konkursförfarandet, genom att instrumentet för rekapitalisering inte tillämpas,

— ogiltigförklara försäljningen av Banco Popular till den förvärvande banken till priset av en euro, på grund av bristen på insyn i försäljningsförfarandet som innebär ett uppenbart åsidosättande av principen om öppenhet och konkurrensprincipen, och

— förplikta SRB att utge ersättning till aktieägarna för expropriationen av deras aktier, varvid ersättningsbeloppet ännu inte kan anges med hänsyn till bristen på insyn i försäljningsförfarandet.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 16 augusti 2017 – Gonzalez Calvet mot SRB

(Mål T-554/17)

(2017/C 382/58)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Ramón González Calvet (Barcelona, Spanien) och Joan González Calvet (Barcelona, Spanien) (ombud: advokaten P. Molina Bosch)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— uppta denna talan mot gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 till sakprövning, och efter vederbörligt förfarande, bifalla talan genom att, i dom, ogiltigförklara resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08, och undanröja verkningarna av genomförandet av nämnda beslut och av de åtgärder som vidtagits till följd av genomförandet av nämnda beslut. För det fall tribunalen inte bifaller yrkandet om ogiltigförklaring yrkar parterna skälig ersättning för förlusten av sina aktier.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 17 augusti 2017 – Algebris (UK) m.fl. mot SRB

(Mål T-575/17)

(2017/C 382/59)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Algebris (UK) Ltd (London, Förenade kungariket), Anchorage Capital Group LLC (New York, New York, Förenta staterna), Ronit Capital LLP (London) (ombud: advokaterna T. Soames och J. Vandenbussche, R. East, Solicitor, och N. Chesaites, Barrister)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB)

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español S.A. ([1]), i dess helhet, alternativt, ogiltigförklara artikel 1 och/eller artikel 6 däri, och

— förplikta SRB att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: SRB har, i strid med artikel 339 FEUF, artikel 88.1 i förordning (EU) nr 806/2014 ([2]) och domstolens praxis, grovt åsidosatt principerna om sekretess och tystnadsplikt och därigenom även underlåtit att iaktta sökandens rätt till god förvaltning enligt artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

2. Andra grunden: Europeiska kommissionen har gjort en uppenbart felaktig bedömning vid tillämpningen av artiklarna 14, 18, 20, 21, 22 och 24 i förordning nr 806/2014.

   — Sökandena gör i det avseendet gällande att värderingen av Banco Popular, vilken låg till grund för den resolutionsåtgärd som vidtogs med stöd av resolutionsordningen, varken var rimlig, förnuftig eller tillförlitlig samt var oförenlig med principen om att ”borgenärer inte ska ges sämre villkor”. Denna värdering utgjorde därför inte ett materiellt korrekt, tillförlitligt och samstämmigt bevis som resolutionsordningen kunde grunda sig på och inte heller kan den ge stöd för det omtvistade beslutet. Vidare och av samma skäl är resolutionsordningen (och därmed även det omtvistade beslutet) uppenbart oproportionerlig genom att gå utöver det som är nödvändigt för att uppnå resolutionsmålen.

3. Tredje grunden: SRB exproprierade sökandenas egendom i strid med deras grundläggande rättigheter, vilka skyddas enligt allmänna unionsrättsliga principer och artikel 17 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

4. Fjärde grunden: SRB har, i strid med artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och domstolens praxis, underlåtit att se till att sökandena bereddes rätten att bli hörda under resolutionsförfarandet.

5. Femte grunden: Resolutionsordningen har inte lagligen godkänts av kommissionen vilket innebär att det omtvistade beslutet inte lagligen har trätt i kraft.

   — Sökandena gör i det avseendet gällande att Europeiska kommissionen, innan den antog beslut (EU) 2017/1246 om godkännande av resolutionsordningen, underlät att i vederbörlig ordning bedöma resolutionsordningens skönsmässiga aspekter. Kommissionen åsidosatte därmed sina skyldigheter enligt förordning (EU) 806/2014 och de principer som slogs fast i domstolens dom i målet Meroni. SRB har därigenom gjort en uppenbar felaktig bedömning och en felaktig rättstillämpning genom att slå fast att dess beslut om antagande av en resolutionsordning kunde träda, eller har trätt i kraft. Vidare eller alternativt, och under alla omständigheter, har den resolutionsordning, som antogs genom det omtvistade beslutet, inte lagligen trätt i kraft.

([1]) Kommissionens beslut (EU) 2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español SA [delgivet med nr C(2017) 4038] (EUT L 178, 2017, s. 15).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 4 september 2017 – Remolcadores Nosa Terra m.fl. mot kommissionen och SRB

(Mål T-600/17)

(2017/C 382/60)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Remolcadores Nosa Terra, SA (Vigo, Spanien), Grupo Nosa Terra 2000, SLU (Vigo), Hospital Povisa, SA (Vigo) och Industrias Lácteas Asturianas, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J. Otero Novas)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut [av den 7 juni 2017] om godkännande av gemensamma resolutionsnämndens tidigare beslut av samma datum, om antagande av en resolutionsordning för institutet Banco Popular Español, vilken har genomförts i Spanien genom Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria (FROB), till den del den föreskriver en betalning på noll euro för sökandens rättighetsinnehav i Banco Popular.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 6 september 2017 – Frankrike mot kommissionen

(Mål T-609/17)

(2017/C 382/61)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Republiken Frankrike (ombud: F. Alabrune, D. Colas, B. Fodda och E. de Moustier)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— delvis ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut (EU) 2017/1144 av den 26 juni 2017 om undantagande från unionsfinansiering av vissa betalningar som verkställts av medlemsstaterna inom ramen för Europeiska garantifonden för jordbruket (EGFJ) och inom ramen för Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), i den del beslutet innebär att vissa exportbidrag som Republiken Frankrike betalat ut för budgetåren 2011–2014 utesluts, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar Republiken Frankrike en enda grund. Grunden avser att kommissionen har åsidosatt proportionalitetsprincipen, eftersom den till stor del har grundat sitt beslut på att Republiken Frankrike på ett allvarligt sätt i flera fall påstås ha underlåtit att uppfylla sina skyldigheter i fråga om kontroller av vattenhalten i frysta kycklingar avsedda för export med exportbidrag.

Enligt Republiken Frankrike är det dock oriktigt att påstå att de franska myndigheterna på ett allvarligt sätt har underlåtit att uppfylla nämnda skyldigheter, mot bakgrund av den unionslagstiftning och de utökade åtgärder som infördes redan år 2010. Analyserna av vattenhalten omfattas nämligen av kontrollerna av att frysta kycklingar avsedda för export med exportbidrag är av sund och god marknadsmässig kvalitet, vilka utförs på grundval av artikel 5.4 i förordning nr 1276/2008. Republiken Frankrike anser att det enligt dessa bestämmelser inte krävs att varje fysisk kontroll av frysta kycklingar avsedda för export med exportbidrag inbegriper en laboratorieanalys av vattenhalten.

Republiken Frankrike anser således att det ankom på de franska myndigheterna att fastställa vilka kontrollåtgärder som skulle vidtas, under förutsättning att åtgärderna stod i proportion till den finansiella risken för EGFJ. I det avseendet gör Republiken Frankrike gällande att de franska myndigheterna har infört ett ambitiöst åtgärdsprogram som är anpassat till nämnda finansiella risk.

Talan väckt den 8 september 2017 – Ardigo och UO mot kommissionen

(Mål T-615/17)

(2017/C 382/62)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökanden: Nicola Ardigo (Lissone, Italien) och UO (ombud: advokaterna S. Orlandi och T. Martin)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara besluten om fastställelse av överföringen av sökandenas pensionsrättigheter till Europeiska unionens pensionssystem,

— förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Tillsättningsmyndigheten har åsidosatt artikel 7.1 i de allmänna genomförandebestämmelserna av den 3 mars 2001 när den beräknade avdraget från det belopp som motsvarade detta kapitals uppräkning mellan dagen för begäran om överföring till dagen för den faktiska överföringen.

2. Andra grunden: Åsidosättande av väsentliga formföreskrifter, nämligen tillsättningsmyndighetens åsidosättande av sin motiveringsskyldighet och sin skyldighet att genom allmänna genomförandebestämmelser fastställa den matematiska formel den använt när den beräknat de koefficienter som är nödvändiga för omräkningen av det överförda kapitalet i tillgodoräknade tjänsteår.

Talan väckt den 19 september 2017 – Hola mot kommissionen och SRB

(Mål T-631/17)

(2017/C 382/63)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Hola, S.L. (Madrid, Spanien) (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset och C. Iglesias Megías)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.,

— ogiltigförklara kommissionens beslut EU/2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español S.A.,

— i förekommande fall, förklara att artiklarna 15, 18, 20, 21, 22 och/eller 24 i förordning nr 806/2014 är otillämpliga med stöd av artikel 277 FEUF, och

— förplikta SRB och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 15 september 2017 – Erdősi Galcsikné mot kommissionen

(Mål T-632/17)

(2017/C 382/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Éva Erdősi Galcsikné (Budapest, Ungern) (ombud: advokaten D. Lazar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut Ares (2017) 2755900 av den 1 juni 2017,

— ogiltigförklara kommissionens beslut C (2017) 5146 final av den 17 juli 2017,

— förelägga kommissionen att ge sökanden tillgång till samtliga handlingar hänförliga till EU Pilot-ärendet nr 8572/15 (CHAP (2015) 00353), oavsett om de redan finns hos kommissionen eller om de kommer att ges in till institutionen i framtiden, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Ett utlämnande av de aktuella handlingarna skulle inte undergräva skyddet för syftet med utredningar

Enligt sökanden är föremålet för EU Pilot-ärende nr 8572/15 otaliga kränkningar av rätten till en opartisk domstol och en rättvis rättegång som begåtts av ungerska domstolar genom att de har tillämpat lagstiftningen om konvertering till ungersk valuta av krediter i utländska valutor. Denna lagstiftning åsidosätter principen om maktdelning genom att ingripa i medborgarnas privata sfär. Lagstiftningen tvingar i synnerhet kredittagarna att bära förluster förbundna med valutarisken och förbjuder dem att angripa giltigheten av kreditavtalen i domstol.

Enligt sökanden är förhandlingarna mellan Europeiska kommissionen och den ungerska regeringen i syfte att göra den ungerska rättsordningen förenlig med unionsrätten inte ägnade att uppnå detta syfte med hänsyn till domstolarnas oberoende i en rättsstat.

Ett utlämnande av de aktuella handlingarna skulle inte undergräva syftet med skyddet för utredningar, utan skulle istället stärka detta skydd eftersom det endast är genom offentlig debatt som ungersk rättspraxis kan ändras.

2. Andra grunden: Det finns ett övervägande allmänintresse av att lämna ut de aktuella handlingarna

Det finns ett allmänintresse att lämna ut handlingarna eftersom ett utlämnande skulle göra det möjligt att:

— Förändra rättskulturen hos ungerska domstolar.

— Hålla en offentlig debatt i Europa om den ungerska regeringens tolkning av de grundläggande rättigheterna.

— Inleda en offentlig debatt om kommissionens tolkning av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna.

Talan väckt den 15 september 2017 – Sárossy mot kommissionen

(Mål T-633/17)

(2017/C 382/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Róbert Sárossy (Budapest, Ungern) (ombud: advokaten D. Lazar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut Ares (2017) 2755900 av den 1 juni 2017,

— ogiltigförklara kommissionens beslut C (2017) 5146 final av den 17 juli 2017,

— förelägga kommissionen att ge sökanden tillgång till samtliga handlingar hänförliga till EU Pilot-ärendet nr 8572/15 (CHAP (2015) 00353), oavsett om de redan finns hos kommissionen eller om de kommer att ges in till institutionen i framtiden, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Enligt sökanden finns det ett övervägande allmänintresse av lämna ut de aktuella handlingarna, eftersom ett utlämnande skulle göra det möjligt att:

— Skydda konsumenternas ekonomiska intressen.

— Skydda den inre marknaden.

— Kontrollera kommissionens utredningsverksamhet.

— Förstärka demokratin i Ungern.

— Tydligt visa för medborgarna de fördelar som Ungern får genom sitt medlemskap i Europeiska unionen.

Talan väckt den 15 september 2017 – Pint mot kommissionen

(Mål T-634/17)

(2017/C 382/66)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Anikó Pint (Göd, Ungern) (ombud: advokaten D. Lazar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara kommissionens beslut Ares (2017) 2755900 av den 1 juni 2017,

— ogiltigförklara kommissionens beslut C (2017) 5146 final av den 17 juli 2017,

— förelägga kommissionen att ge sökanden tillgång till samtliga handlingar hänförliga till EU Pilot-ärendet nr 8572/15 (CHAP (2015) 00353), oavsett om de redan finns hos kommissionen eller om de kommer att ges in till institutionen i framtiden, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Ett utlämnande av de aktuella handlingarna skulle inte undergräva skyddet för syftet med utredningar

   Enligt sökanden är föremålet för EU Pilot-ärende nr 8572/15 otaliga kränkningar av rätten till en opartisk domstol och en rättvis rättegång som begåtts av ungerska domstolar genom att de har tillämpat lagstiftningen om konvertering till ungersk valuta av krediter i utländska valutor. Denna lagstiftning åsidosätter principen om maktdelning genom att ingripa i medborgarnas privata sfär. Lagstiftningen tvingar i synnerhet kredittagarna att bära förluster förbundna med valutarisken och förbjuder dem att angripa giltigheten av kreditavtalen i domstol.

   Enligt sökanden är förhandlingarna mellan Europeiska kommissionen och den ungerska regeringen i syfte att göra den ungerska rättsordningen förenlig med unionsrätten inte ägnade att uppnå detta syfte med hänsyn till domstolarnas oberoende i en rättsstat.

   Ett utlämnande av de aktuella handlingarna skulle inte undergräva syftet med skyddet för utredningar, utan skulle istället stärka detta skydd eftersom det endast är genom offentlig debatt som ungersk rättspraxis kan ändras.

2. Andra grunden: Det finns ett övervägande allmänintresse av att lämna ut de aktuella handlingarna

   Det finns ett allmänintresse att lämna ut handlingarna eftersom ett utlämnande skulle göra det möjligt att:

   — Förändra rättskulturen hos ungerska domstolar.

   — Hålla en offentlig debatt i Europa om den ungerska regeringens tolkning av de grundläggande rättigheterna.

— Inleda en offentlig debatt om kommissionens tolkning av artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 6.1 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna,

— Skydda den inre marknaden.

— Tydligt visa för medborgarna vilka fördelar som Ungern får genom sitt medlemskap i Europeiska unionen.

Talan väckt den 15 september 2017 – PlasticsEurope mot Echa

(Mål T-636/17)

(2017/C 382/67)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: PlasticsEurope (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaterna R. Cana, E. Mullier, och F. Mattioli)

Svarande: Europeiska kemikaliemyndigheten (Echa)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— förklara att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,

— ogiltigförklara beslutet, publicerat den 7 juli 2017, om att uppdatera den nuvarande posten Bisphenol A i kandidatförteckningen som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter på grundval av artikel 57 f i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1907/2006 om registrering, utvärdering, godkännande och begränsning av kemikalier (EUT 2006, L 396, s. 1, ”Reach-förordningen”),

— förplikta Echa att ersätta rättegångskostnaderna, och

— vidta de ytterligare åtgärder som en god rättskipning kräver.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sex grunder.

1. Första grunden: Sökanden gör gällande att svaranden har åsidosatt principen om rättssäkerhet genom att tillämpa ett inkonsekvent och oförutsebart kriterium för att bedöma de påstådda hormonstörande egenskaperna för människors hälsa.

2. Andra grunden: Sökanden gör gällande att svaranden har gjort en uppenbart felaktig bedömning och åsidosatt sin omsorgsplikt.

   — Svaranden har inte lyckats fastställa att Bisphenol A är ett hormonstörande ämne för vilket det finns vetenskapliga belägg för sannolika allvarliga effekter på människors hälsa eller miljön som leder till betänkligheter som motsvarar de som föranleds av de andra ämnen som förtecknas i leden a–e i Reach-förordningen, med beaktande av att i) svaranden endast har avsett att fastställa att Bisphenol A har ”hormonstörande egenskaper”, ii) kartläggningen av Bisphenol A inte uppfyller de kriterier som anges i artikel 57 f i Reach-förordningen och de allmänna principerna i unionsrätten, och iii) att svaranden har gjort en uppenbart felaktig bedömning genom att inte beakta gränsen för vad som utgör en säker nivå som en relevant faktor för bedömningen av Bisphenol A mot kriterierna i artikel 57 f i Reach-förordningen, och

   — Sökanden beaktade inte all relevant information, och särskilt inte CLARITY-BPA studien.

3. Tredje grunden: Sökanden gör gällande att det överklagade beslutet åsidosätter principerna om rättssäkerhet och skyddet av berättigade förväntningar genom att inte beakta framtida studier vilka hade tillmätts betydelse för bedömningen av Bisphenol A:s påstådda hormonstörande egenskaper, särskilt CLARITY-BPA studien, och genom att inte beakta gränsen för vad som utgör en säker nivå som en relevant faktor för fastställandet av en motsvarande nivå av betänkligheter.

4. Fjärde grunden: Sökanden gör gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 59 och artikel 57 f i Reach-förordningen genom att identifiera Bisphenol A som ett ämne som inger mycket stora betänkligheter utifrån de kriterier som avses i artikel 57 f, eftersom artikel 57 f endast omfattar ämnen som ännu inte har identifierats med stöd av artikel 57 a-e.

5. Femte grunden: Sökanden gör gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 2.8 b i Reach-förordningen eftersom intermediärer undantas från avdelning VII i förordningen. Intermediärer omfattas därför inte av tillämpningsområdet för artiklarna 57 och 59 och inte heller av tillståndet.

6. Sjätte grunden: Sökanden gör gällande att det överklagade beslutet strider mot proportionalitetsprincipen. Inkluderingen av Bisphenol A i kandidatförteckningen, när det inte är en intermediär, går utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas och det är inte den minst ingripande åtgärden som byrån hade kunnat använda sig av.

Talan väckt den 20 september 2017 – Policlínico Centro Médico de Seguros och Medicina Asturiana mot kommissionen och SRB

(Mål T-637/17)

(2017/C 382/68)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Policlínico Centro Médico de Seguros, SA (Oviedo, Spanien) och Medicina Asturiana, SA (Oviedo) (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset och A. Lois Perreau de Pinninck)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.,

— ogiltigförklara kommissionens beslut EU/2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español S.A.,

— i förekommande fall, förklara att artiklarna 15, 18, 20, 21, 22 och/eller 24 i förordning nr 806/2014 är otillämpliga med stöd av artikel 277 FEUF, och

— förplikta SRB och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 21 september 2017 – Helibética mot kommissionen och SRB

(Mål T-638/17)

(2017/C 382/69)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Helibética, SL (Alicante, Spanien) (ombud: advokaterna R. Vallina Hoset och A. Lois Perreau de Pinninck)

Svarande: Europeiska kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om antagande av en resolutionsordning för Banco Popular Español, S.A.,

— ogiltigförklara kommissionens beslut EU/2017/1246 av den 7 juni 2017 om godkännande av resolutionsordningen för Banco Popular Español S.A.,

— i förekommande fall, förklara att artiklarna 15, 18, 20, 21, 22 och/eller 24 i förordning nr 806/2014 är otillämpliga med stöd av artikel 277 FEUF, och

— förplikta SRB och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Grunderna och huvudargumenten liknar de som åberopats i mål T–478/17, Mutualidad de la Abogacía och Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos/Gemensamma resolutionsnämnden, T–481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno och SFL/Gemensamma resolutionsnämnden, T–482/17, Comercial Vascongada Recalde/Gemensamma resolutionsnämnden, T–483/17, García Suárez m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–484/17, Fidesban m.fl./Gemensamma resolutionsnämnden, T–497/17, Sáchez del Valle och Calatrava Real State 2015/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden, och T–498/17, Pablo Álvarez de Linera Granda/kommissionen och Gemensamma resolutionsnämnden.

Talan väckt den 20 september 2017 – Ferri mot ECB

(Mål T-641/17)

(2017/C 382/70)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Claudio Ferri (Rom, Italien) (ombud: advokaten A. Campagnola)

Svarande: Europeiska centralbanken (ECB)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska fastställa att den behöriga tjänstegrenen vid ECB har åsidosatt sina tillsynsuppgifter enligt meddelandet av den 24 mars 2017 och därpå följande skriftväxling, genom att ha ansett sig inte ha behövt vidta åtgärder, eftersom frågan är relevant såväl för egenskyddet som för tillsynen vid formuleringen av kriterierna för kontroll av driften av de italienska bankerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden att ECB i följande avseenden inte har utövat sina tillsynsuppgifter:

— Genomförandebestämmelserna i lagstiftningsdekret nr 72 av år 2015 har inte antagits i tid, och lagstiftningsdekret nr 385 av år 1993 har därefter inte tillämpats i tid, trots att detta ansetts fortsatt giltigt med avseende på andra verksamheter efter Banca d'Italias ovannämnda underlåtenhet att vidta genomförandeåtgärderna.

— Banca d'Italia har inte tagit initiativ till att inom det statliga systemet anpassa lagstiftningen om tvister avseende tillämpningen av sanktioner.

— Det har inte kontrollerats om kriterierna för att bedöma bankväsendets effektivitet är lämpliga. Dessa är i nuläget formulerade sett till mycket komplexa, strukturerade bankinstitutioner utan tecken på flexibilitet och faktisk lämplighet.

— Kriterierna för att bedöma lämpligheten av Banca di Credito Cooperativo di Frascatis verksamheter är inte korrekta, med tanke på att de kriterierna uppenbart utformats och dimensionerats för en utvärdering av lämpligheten hos ett komplext, strukturerat bankväsende.

Överklagande ingett den 26 september 2017 – Eddy's Snack Company mot EUIPO – Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Eddy's Snackcompany)

(Mål T-652/17)

(2017/C 382/71)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Eddy's Snack Company GmbH (Lügde, Tyskland) (ombud: advokaten M. Decker)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (Kilchberg, Schweiz)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Eddy's Snackcompany" – Registreringsansökan nr 14 363 931

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 11 juli 2017 i ärende R 1999/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet,

— slutgiltigt avslå motpartens invändning mot registreringsansökan nr 14363931 "Eddy's Snackcompany" som ingetts av Eddy's Snack Company GmbH,

— förordna att EUIPO ska bifalla registreringsansökan nr 14363931 "Eddy's Snackcompany" för alla angivna varor,

— i vart fall förordna att EUIPO ska bifalla registreringsansökan nr 14363931 "Eddy's Snackcompany" för alla angivna varor i klasserna 29, 31 och 32,

— förplikta EUIPO gemensamt eller enskilt att ersätta klagandens rättegångskostnader i förfarandet vid tribunalen och vid EUIPO:s överklagandenämnd.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b förordning nr 207/2009.

— Åsidosättande av artikel 74.1 förordning nr 207/2009.

Överklagande ingett den 27 september 2017 – Maico Holding mot EUIPO – Eico (Eico)

(Mål T-668/17)

(2017/C 382/72)

Överklagandet är avfattat på: tyska

Parter

Klagande: Maico Holding GmbH (Villingen-Schwenningen, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Krüger och D. Deckers)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Eico A/S (Brønderslev, Danmark)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Registreringsansökan nr 13 706 726

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 27 juli 2017 i ärende R 2089/2016-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara det överklagade beslutet, som meddelats av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 27 juli 2017 i ärende R 2089/2016-4 Eico/Maico, och beslutet om invändningen, som meddelats den 26 oktober 2016, nr B 002528654, och ändra dessa beslut genom att bifalla överklagandet och invändningen i deras helhet, och

— förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna i förfarandet vid överklagandenämnden.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 42 i förordning nr 207/2009, jämförd med artikel 8.1 b i förordning nr 207/2009.

Talan väckt den 26 september 2017 – Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl. mot kommissionen

(Mål T-673/17)

(2017/C 382/73)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Port autonome du Centre et de l'Ouest SCRL (La Louvière, Belgien), Port autonome de Namur (Namur, Belgien), Port autonome de Charleroi (Charleroi, Belgien), Port autonome de Liège (Liège, Belgien) och Région wallonne (Jambes, Belgien) (ombud: advokaten J. Vanden Eynde)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— fastställa att ansökan kan prövas vad gäller var och en av sökandena och följaktligen ogiltigförklara kommissionens beslut SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) – beskattning av hamnar i Belgien (C(2017)5174 final),

— fastställa att talan ska tas upp till sakprövning och bifallas,

— följaktligen ogiltigförklara kommissionens beslut i vilken det slås fast att den omständigheten att de belgiska – särskilt de Vallonska – hamnarnas ekonomiska verksamhet inte är skattepliktig för bolagen innebär statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden, och,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena en enda grund. Enligt sökanden har kommissionen omedelbart tillbakavisat artikel 93 FEUF som inför särskilda regler för transportsektorn, och således för hamnar, vilket innebär att den europeiska lagstiftarens avsikt inte har beaktats.

Domstolens bedömning är inte berättigad, varken sakligen eller rättsligen, och strider mot artikel 1 i Code sur les revenus (den belgiska inkomstlagen, CIR) och mot offentliga myndigheters befogenhet att definiera icke-ekonomisk verksamhet av allmänintresse.

Kommissionens uppfattning överensstämmer inte heller med förslaget i direktivet av den 16 mars 2011 (COM/2011/0121 final) gällande ett allmänt konsoliderat skatteunderlag för bolagsskatt (ACCIS) varigenom föreskrivs skattebefrielser för bidrag med direkt anknytning till förvärv, konstruktion eller förbättring av anläggningstillgångar.

Genom att ålägga Belgien att ändra sin skattelagstiftning har kommissionen dessutom försökt att kringgå medlemsstaternas befogenhet på skatteområdet genom att ålägga en harmonisering av skattebestämmelser som inte omfattas av dess behörighet enligt artikel 113 FEUF. Kommissionen har således underlåtit att beakta medlemsstaternas befogenhet att definiera sin offentliga verksamhet och tillämpningsområdet för direkt beskattning, skyldigheten att säkerställa funktionen hos allmännyttiga tjänster som är nödvändiga för social och ekonomisk sammanhållning samt handlingsutrymmet när dessa allmännyttiga tjänster organiseras. Unionslagstiftaren har nämligen berövat medlemsstaterna deras behörighet att undanta verksamhet som de enväldigt anser vara av allmänintresse från beskattning.

Enligt sökandena är verksamheten hos de interna vallonska hamnarna av allmänintresse, vilket enligt unionslagstiftningen inte ska underställas konkurrensreglerna.

De unionsrättsliga kriterierna för att definiera statligt stöd är slutligen i förekommande fall inte uppfyllda, i synnerhet vad avser urvalskriterierna.

Talan väckt den 26 september 2017 – Le Port de Bruxelles och Région de Bruxelles-Capitale mot kommissionen

(Mål T-674/17)

(2017/C 382/74)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Le Port de Bruxelles (Bryssel, Belgien), Région de Bruxelles-Capitale (Bryssel) (ombud: advokaten J. Vanden Eynde)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

— Förklara att talan kan prövas i sak med avseende på var och en av sökandena och därmed ogiltigförklara kommissionens beslut med referensnummer SA.38393 (2016CP, ex 2015/E) – Beskattning av hamnar i Belgien (C(2017)5174 slutlig),

— ta upptalan till sakprövning och bifalla den,

— ogiltigförklara europeiska kommissionens beslut att den omständigheten att ekonomisk verksamhet i belgiska hamnar och i synnerhet i vallonska hamnar inte omfattas av företagsbeskattning ska anses utgöra statligt stöd som är oförenligt med den inre marknaden,

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden i huvudsak en enda grund som väsentligen är identisk med eller liknar den grund som åberopats i mål T-673/17, Port autonome du Centre et de l'Ouest m.fl./kommissionen.

Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Omnicom International Holdings mot EUIPO – eBay (dA/tA/bA/y)

(Mål T-393/16) ([1])

(2017/C 382/75)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 364, 3.10.2016.

Tribunalens beslut av den 13 september 2017 – Omnicom International Holdings mot EUIPO – eBay (DATABAY)

(Mål T-394/16) ([1])

(2017/C 382/76)

Rättegångsspråk: engelska

Ordföranden på åttonde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

([1]) EUT C 364, 3.10.2016.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV